Nr. 69. Piątek, 27 Marca 1914. Rok 104.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	**32 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K — h.**	**rocznie**	**24 K**	**ćwierćrocznie**	**6 K**
półrocznie	**16 K**	**miesięcznie**	**2 K 70 h.**	**półrocznie**	**12 K**	**miesięcznie**	**2 K**

W Niemczech **3 K 20 h** miesięcznie. We wszystkich innych państwach **4 K 60 h.** miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**

Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej nadać krajowym inspektorom szkolnym: Janowi Matijowowi i Antoniemu Stefanowiczowi we Lwowie, tytuł i charakter radców Dworu z uwolnieniem od taksy.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł radcę sądu krajowego, dr. Karola Jakubowskiego w Nowym Sączu do sądu krajowego w Krakowie, oraz zamianował sędziego powiatowego, Wojciecha Nowaka w Gorlicach, radcą sądu krajowego w Nowym Sączu.

Lwowski wyższy sąd krajowy zamianował auskultantami praktykantów sądowych: Mirona Jarosiewicza, Jana Teodora 2-ga im. Rudnickiego, Wiktora Choroszczaka, Augustyna Bartłomieja 2-ga im. Nowotarskiego i Mikołaja Chomę.

Cywilny geometra, Jan Kownacki, przeniósł swą siedzibę urzędową z Podgórza do Turki.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 26 marca.

Podróże cesarza Wilhelma.

Czytamy w *Polit. Corresp.*: Udając się na Południe, cesarz Wilhelm, jak już niejednokrotnie to czynił, skorzystał także tym razem ze sposobności, aby Najj. Panu złożyć wizytę. Jakkolwiek pozbawione oficyalnego charakteru i jakkolwiek zamknięte w ramach ledwie kilku godzin, odwiedziny te ściągnęły na siebie uwagę ludów Austro-Węgier, jako dowód tych silnych węzłów łączących obu Władców i symbol czci, jaką cesarz Niemiec żywi dla Najj. Pana, Cesarza Franciszka Józefa. Także ostatnie spotkanie w Schönbrunnie dowodzi niezmienności stosunku pomiędzy sprzymierzonemi państwami. Świat ma w nich dowód, że Austro-Węgry i Niemcy wśród najrozmaitszych faz przesilenia europejskiego zawsze szły niezachwianie wiernie sobie ręka w rękę. Nie należy też zapominać o znaczeniu tej okoliczności, że po odwiedzinach wiedeńskich cesarz Wilhelm uda się do Miramare w gościnę do Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda i że bezpośrednio przedtem spotka się z królem Wiktorem Emanuelem w Wenecyi. Wszystkie te zjazdy, acz pozbawione dworskiej wspaniałości, niemniej jednakowoż składają się na bardzo wymowną manifestacyę trójprzymierza, jakoteż osobistej zażyłości Władców państw związanych sojuszem.

Z przeświadczenia, że i te spotkania służą celom pokojowym, za których silną twierdzę ochronną powszechnie uważane jest trójprzymierze, wynoszą ludy Austro-Węgier głębokie uspokojenie.

*

Hr. Tisza został d. 23 b. m. przyjęty przez ces. Wilhelma na osobnem posłuchaniu, które to zdarzenie żywo jest komentowane w prasie. Opowiadają, że cesarz Wilhelm oddawna pragnął poznać osobiście szefa rządu węgierskiego. O przebiegu audyencyi i treści rozmowy cesarza niemieckiego z węgierskim mężem stanu niema żadnych autentycznych wiadomości.

W węgierskich kołach opozycyjnych twierdzą, że ataki skierowane przez opozycyę w ciągu dyskusyi rumuńskiej przeciwko trójprzymierzu wywołały w Berlinie przykre zdziwienie. Organ stronnictwa ludowego *Alkotmany* czyni Tiszę wprost odpowiedzialnym za owe ataki i mniema, że audyencya pozostawała z nimi w związku. W poważnych jednakowoż kołach politycznych uważają za wprost wykluczone, aby w Niemczech do tego stopnia przeceniano znaczenie ataków, o których mowa. Przypominają przytem, że nawet w zupełnie normalnych czasach pod rządami Kolomana Tiszy i Kolomana Szella zdarzało się, że ten i ów członek prawnopaństwowej opozycyi mniej lub więcej gwałtownie, w Sejmie czy Delegacyi występował przeciwko trójprzymierzu. Dawniej czynił to niemal stale Ugron, Lovassy i inni; obecnie kieruje ostrze swej kopii przeciwko trójprzymierzu pos. Geza Polonyi, żaden jednakowoż z polityków poważnych nawet nie myśli o tem, by zalecać Monarchii porzucenie dotychczasowej drogi.

Wobec mnożących się, coraz nowych pogłosek o audyencyi hr. Tiszy u cesarza Niemiec wystosował węg. prezydent ministrów za pośrednictwem *Budap. Corr.*, komunikat, w którym oświadczono iż wszystkie pogłoski o treści rozmowy ces. Wilhelma z hr. Tiszą są czczym wymysłem.

*

Cesarz Wilhelm przybył do Wenecyi dnia 24 b. m. Na dworcu powitały go władze włoskie, niemiecki ambasador Flotow, admirał portowy i komendanci niemieckich statków wojennych. O godzinie 10 przed południem udał się cesarz na pokład yachtu „Hohenzollern“, gdzie odbyło się w południe w szczupłem gronie śniadanie.

Tegoż dnia wieczorem wyjechał król Wiktor Emanuel z Rzymu i przybył nazajutrz rano do Wenecyi owacyjnie witany przez ludność, na placu św. Marka, która zebrała się licznie mimo rzęsistego deszczu. O 10 rano udał się król w towarzystwie markiza di San Giuliano na pokład „Hohenzollerna“. Działa okrętów włoskich i niemieckich dały strzały wiwatowe, załoga wzniosła okrzyk „Hurra!“. Spotkanie obu monarchów było bardzo serdeczne, ucałowali się dwukrotnie. O godz. 11 opuścił król yacht cesarski, poczem zwiedził okręt niemiecki „Goeben“.

Cesarz Wilhelm złożył na ręce burmistrza Grimmaniego 3000 marek na rzecz ofiar katastrofy morskiej.

Wczoraj wieczorem odbył się na pokładzie yachtu „Hohenzollern“ obiad na 40 nakryć. Cesarz niemiecki i król włoski siedzieli naprzeciw siebie. W obiedzie wzięli też udział: minister spraw zagranicznych margr. di San Giuliano, ambasador niemiecki przy Kwirynale v. Flotow, świta króla i naczelnicy władz miejskich. O godz. 11 wieczorem król odjechał z powrotem do Rzymu.

Z Sejmu pruskiego.

(Dyskusya nad budżetem komisyi kolonizacyjnej).

W Izbie posłów Sejmu pruskiego toczyły się we wtorek rozprawy nad budżetem komisyi kolonizacyjnej. W tonie umiarkowanym przemawiał Kessel (konserwatysta), twierdząc, że Polacy osiągnęli wysoki stopień rozwoju ekonomicznego. Mowca wyraża przekonanie, że wielki cel utrzymania niemczyzny w Poznańskiem będzie utrzymany. — Kardorff (wolnokonserwatysta) podniósł, że nastąpiło wprawdzie pewne zwolnienie w działalności kolonizacyjnej, że jednak nie może być mowy o wstrzymaniu tej działalności. Życzenie, aby popierać lojalnego chłopa polskiego jest bardzo sympatyczne. Chłop polski jest człowiekiem pracowitym i religijnym, ale niestety łatwowiernym. Mowca zwraca uwagę, że działalność agitacyjna polskiego duchowieństwa pod względem narodowym daje powód do poważnych zastrzeżeń. Stronnictwo mowcy jest zadowolone — w przeciwieństwie do centrum, że popierało zawsze politykę kresów wschodnich. Künzer (narodowy liberał) uważa dzieło kolonizacyi za jeden z największych czynów kulturalnych Prus. Ubolewa, że w ostatnich czasach zmalała energia komisyi kolonizacyjnej.

W przeciwieństwie do poprzednich mowców Stull (centrum) zaznaczył, że polityka kolonizacyjna była polityką niepowodzeń, która pochłonęła miliard niemieckich pieniędzy, doprowadziła do wzrostu Polaków w miastach i powiększenia polskiej własności ziemskiej, i wykopała większy niż kiedykolwiek przedział między Polakami a Niemcami. Zachodzi obawa, że Polacy przyłączą się do socyalnej demokracyi. Jeśli Niemiec wszędzie na świecie daje sobie radę, to czemu ma się obawiać $3\frac{1}{2}$ miliona Polaków? Minister rolnictwa bar. Schorlemer w dłuższem przemówieniu zaznaczył, że rząd stoi wobec Polaków w defenzywie a nie w ofenzywie. Polityka pruska względem Polaków wtedy dopiero może się zmienić, jeśli osiągnie swój cel. A nastąpi to wtedy, gdy będziemy mogli powiedzieć, że Niemcy na kresach wschodnich będą tak silni, że nie ulegną wpływom polskim i gdy Polacy zde-

ZALESKI NA TUŁACTWIE.

(*Józef Tretiak; Bohdan Zaleski na tułactwie. 1831—1838. Życie i poezya. Hasła z dziejów emigracyi polskiej. Z 4-ma portretami. Kraków. Nakładem Akademii 1913*).

(Dokończenie).

Owe trzy dni w Kehl spędzone, wielokrotne echa budzą w poezyi Zaleskiego. Nowemi uczuciami ożywiona wyobraźnia tworzy „Ducha od stepu“. Trafnie wyjaśniając autobiograficzne elementy poematu, podkreśla prof. Tretiak ideał religijny i demokratyczny; uwydatnia ideową niezależność od historyozofii Mickiewicza, mimo, że wpływowi „Ksiąg narodu“ przypisuje całą część historyczną utworu.

Rozdział następny znów wprowadza w wir emigracyjnego życia; tym razem bohaterem opowiadania jest najruchliwsze, najczynniejsze Towarzystwo demokratyczne. Celem właściwym jest okazanie, jak doszło do tego, że obaj Zalescy wystąpili z Towarzystwa. Ponieważ należało w tym celu przedstawić, co ich mogło i musiało razić, przeto obraz Towarzystwa zyskał zbyt ujemne zabarwienie. Wogóle życie emigracyi poza obrębem koła Mickiewiczowskiego występuje na kartach monografii może w zanadto ciemnych barwach.

Konflikt Zaleskich z Towarzystwem ma podkład religijny; wybitnie chrześciańska ich tendencya nie znajdowała należytego oddźwięku w demokratycznych enuncyacyach. To też na tle dyskusyi o manifest Centralizacyi dochodzi do rozłamu.

Po tej dygresyi emigracyjno-politycznej dalej się snuje wątek osobistych losów. Pokonawszy trudności paszportowe, kierują się obaj Zalescy przez Marsylię do Włoch, by spotkać się z rodziną Józefa i z panią Iwanowską, siostrą majora a matką Dyonizyi Poniatowskiej. Między kobiecą miękką naturą poety a sentymentalną Felicyą Iwanowską postać Dyonizyi staje się łącznikiem serc — i tworzy się jedyny w swoim rodzaju stosunek najczulszej przyjaźni. To też „po rajsku“ według słów własnych, przepędza Zaleski we Włoszech dziesięć tygodni. Zajęty uczuciami swemi, mniej jest wrażliwy na nowy świat przyrody i sztuki. Nie odczuwa należycie wielkości Rzymu; ale zetknięcie się z kulturą klasyczną oddziaływa przecież na ton i formę poezyi: „Przechadzka poza Rzymem“ pozbawiona jest całkiem zwykłej piosenkowej formy, pisana wierszem szerokim, spokojnym.

Wróciwszy do Francyi, do Endoume, pragnie poeta — jak przypuszcza prof. Tretiak — podjąć na nowo „Złotą Dumę“; ale to usiłowanie daremne. Fala natchnienia, przypływająca w jesieni 1837, przynosi tylko piosnki ukraińskie, w których odzywa się echo miłości ku Dyonizyi i ukraińskich wspomnień, rozbudzonych przez rozmowy i korespondencyę z Iwanowską i jej córką. List ukochanej, wzywający Bohdana do świętości, wpływa zapewne na utwór „Sam z pieśnią“, będący poniekąd waryacyą na temat niektórych motywów „Ducha od stepu“. Dzięki obszernym a serdecznym listom, przynoszącym tchnienie z Ukrainy, odległa Dyonizya ciągle bliska i przytomna jest poecie. W sercu jego panuje tęsknota i rezygnacya, wyrażająca się w dumkach ówczesnych, zwłaszcza w najpiękniejszej: „U nas inaczej“.

Ale ta twórczość nie wystarcza Bohdanowi: marzy ciągle o wielkim poemacie, myśli też o wydaniu utworów. Z tymi zamiarami udaje się ponownie, w r. 1838, do Paryża.

Serdeczny stosunek z Poniatowską i Iwanowską wychodzi też na korzyść przyjaciół paryskich. Na ręce Bohdana płyną z Ukrainy fundusze dla emigrantów; dzięki temu może on wspierać wydatnie Braci Zjednoczonych, jako ich „brat jałmużnik“.

Tym Braciom Zjednoczonym, z których wyłania się powoli Zakon polski, poświęcił prof. Tretiak rozdział ostatni. Występuje galerya postaci, reprezentujących odrodzenie religijne na emigracyi. Na czele apostolska natura byłego Saint-simonisty, potem głównego propagatora religijnej idei, Bohdana Jańskiego; obok niego namiętny, zgasły przedwcześnie Adam Celiński, Piotr Semenenko, z radykalnego rewolucyonisty przemieniający się w Skargę romantycznej epoki i pokrewny mu duchem Hieronim Kajsiewicz. Odcinają się od tej grupy ludzie, z katolicyzmu czyniący „antrepryzę“ publicystyczną, jak się wyraża Jański: Ropelewski i Eustachy Januszkiewicz, występujący w „Młodej Polsce“. Zaleski śledzi ruch religijny z najżywszym współudziałem; poza materyalną pomocą chce też służyć piórem; zabiera się do pracy nad przekładaniem dzieł religijnych. Centrem ruchu nowego, „domek Jańskiego“, utrzymuje się dzięki funduszom, jakie nadsyła Zaleski.

Na tem urywa się monografia; autor zapowiada, że jej dokończenie ukaże się w najbliższym czasie.

Charakter tomu, który przedstawia tak zajmująco pierwsze lata tułactwa, jest głównie biograficzny. Analiza utworów stosunkowo mniej w nim występuje. Wynikło to nie tylko z niezbyt obfitej sumy utworów, ale bardziej jeszcze z tego, że określiwszy w pierwszym tomie cechy poezyi Zaleskiego, nie chce autor widocznie powtarzać i parafrazować sądów własnych. To też nacisk położył na tło emigracyjne i na osobistość poety. Nie zmieniając zasadniczo obrazu, w jakim już dawniej przedstawiał się Zaleski, pogłębił go jednak znacznie i — uromantycznił.

Juliusz Kleiner.

syduja się stać lojalnymi obywatelami państwa. Rząd uczyni wszystko, aby Niemcom w Poznańskiem i Prusach wschodnich zapewnić należyty wpływ i stanowisko. Oeser (postępowiec) stwierdza, że polityka kolonizacyjna zbankrutowała właściwie już w r. 1898. Mimo milionów na ten cel poświęconych więcej ziemi przeszło z rąk niemieckich w polskie, niż z polskich w niemieckie.

Ze strony polskiej przemawiał poseł Trąmpczyński. Cała polityka kolonizacyjna sprzeciwia się ustawodawstwu Rzeszy. Mówi się, że polityka antypolska jest konieczną z powodu agressywnego postępowania Polaków.

To nie jest prawdą. Polacy ciągle tylko się bronią. Nie mogą też zdobyć się na szacunek dla przeciwników swoich w tej walce. Po stronie polskiej stoi cały naród przeciw uciskowi, po stronie niemieckiej nie stanie nigdy cały naród, bo większość Niemców ma jeszcze tyle serca, aby nie pochwalać ucisku. (Oklaski u Polaków.)

Braun (socyalista) stwierdza, że polityka kolonizacyjna osiągnęła tylko jeden cel, podniosła cenę ziemi, a zresztą jest tylko marnotrawieniem grosza publicznego dla celów sprzecznych z kulturą.

Po przemówieniu narodowego liberała Wachhorsta de Wente uchwalono budżet komisyi kolonizacyjnej.

Rząd przedłożył Sejmowi pruskiemu projekt ustawy o pożyczce na cele kolejowe w kwocie 506,211.000 mk. Z tego przypada na budowę kolei głównych i pobocznych 117,473.000, na budowę drugich i trzecich torów 174,823.000, na sprawienie parku kolejowego 173,200.000.

Gabinet Salandra.

Przed kilku dniami rozpatrując stosunki, wśród jakich utworzył się nowy gabinet włoski, podaliśmy krótki rys biograficzny jego szefa Salandry. Dziś uzupełniamy to szczegółami o innych członkach gabinetu.

Najwybitniejszą w nowym rządzie indywidualnością jest Ferdinando Martini, minister kolonij. Urodzony w r. 1841 w Monsumano zasiada w parlamencie od r. 1874. Należy do bardzo popularnych we Włoszech beletrystów, a niemniejszym sukcesem cieszy się jako pisarz dramatyczny. Pierwotnie poświęciwszy się zawodowi nauczycielskiemu, uczył literatury w wyższem gimnazyum w Vercelli. Później poświęcił się całkowicie karyerze politycznej. W latach 1884—1886 był podsekretarzem ministerstwa oświaty w gabinecie Depretisa, w latach 1892—1893 ministrem oświaty w gabinecie Giolittiego, a od r. 1898 do 1908 zawiadował jako gubernator kolonią erytrejską, miał więc sposobność do nabycia wiadomości i rutyny, z których skorzystać będzie mógł obecnie jako minister kolonij.

Ginlio Rubini, minister skarbu, urodził się w r. 1845 w Dongo nad jeziorem Como, gdzie jego rodzina od lat kilkaset posiada huty żelaza. Do Izby deputowanych należy od r. 1886. Był już raz ministrem skarbu w gabinecie Saracco (1900—1901), a ponadto ministrem robót publicznych w gabinecie Sonnina (1909—1910).

Luigi Rava, minister finansów, przyszedł na świat w .. 1860 w Rawenie, był zaś profesorem ekonomii w Uniwersytecie kolońskim. Jako zięć znanego męża stanu Baccaviniego wstąpił już w r. 1891 do Izby, do której należał przez lat trzydzieści bez przerwy. Także Rava nieraz już stał u steru nawy państwowej. W gabinecie Crispiego (1893—1896) zajmował stanowisko podsekretarza poczt, w gabinecie Saracco (1900—1901) podsekretarza rolnictwa; ministrem rolnictwa był w gabinetach Giolittiego i Fortisa (1903 do 1906), a do trzeciego gabinetu Giolittiego (1906—1909) należał jako minister oświaty.

Edoardo Daneo, minister oświaty, urodzony w roku 1851 w Turynie posłuje od r. 1890 z trzyletnią przerwą. Był już podsekretarzem sprawiedliwości w gabinecie Crispiego (1893—96) i ministrem oświaty w drugim gabinecie Sonnina (1909—1910).

Luigi Dari, minister sprawiedliwości i wyznań, urodził się w r. 1853 w Foligniano w okręgu Ankona. Deputowanym był w latach 1891—1897 i od r. 1904 ponownie. W gabinetach Fortisa i Giolittiego 1906 do 1909 sprawował funkcye podsekretarza robót publicznych.

Gianelto Cavasola, minister rolnictwa i handlu, jest seniorem gabinetu. Urodził się w r. 1840 w Pecetto pod Turynem. Cavasola był przez długie czasy jednym z najwybitniejszych prefektów królestwa, zawiadował prowincyami Rzymu i Neapolu, poczem w r. 1904, wycofawszy się ze służby państwowej, otworzył kancelaryę adwokacka. Nie był nigdy deputowanym i nigdy nie należał do rządu.

Augusto Ciuffelli, minister robót publicznych, urodzony w r. 1856 w Massa Martana, był również prefektem, gdy w r. 1901 Zanardelli powołał go na gen. sekretarza w prezydyum Rady ministrów. Posłem jest od r. 1904. Podsekretarzem był w gabinecie Giolittiego (1906—1909), a ministrem skarbu w gabinecie Luzattiego (1910—1911).

Vincenzo Riccio, minister poczt i telegrafów, urodzony 1858 r. w Neapolu, znany adwokat i dziennikarz, wszedł po raz pierwszy w skład parlamentu w roku 1897. W latach 1909—1910 był podsekretarzem spraw wewnętrznych w gabinecie Sonnina.

Przesilenie w Anglii.

Ze sprawy Ulsteru wyłoniło się przesilenie w armii. W kołach oficerów angielskich powstały dwa stronnictwa: jedno zupełnie uległe rządowi — drugie, które wręcz oświadczyło, że nie da się użyć za broń przeciwko Ulsterczykom. Szef gabinetu Asquith złożył nowy dowód zimnej krwi i rozwagi; nie dał się unieść wzburzeniu, jeno oświadczył solennie, że wojska użyte być mają w Ulsterze dla utrzymania ładu i porządku, jakoteż dla ochrony rządowych składów broni i amunicyi, o użyciu zaś ich dla innych celów rząd wcale nie myśli. Równocześnie z tem oświadczeniem musiano zapewne nawiązać rokowania z niezadowolonymi oficerami, gdyż zaledwie dowiedziano się o wzburzeniu w korpusie oficerskim, a sprawa na poczekaniu została już załatwiona i p. Asquith mógł zawiadomić Izbę gmin, że gen. Gough i wszyscy oficerowie bezwarunkowo wracają na swe posterunki

Tym sposobem załagodzony został jeden z epizodów przesilenia ulsterskiego; ono samo wszakże trwa dalej. Rząd znalazł się w bardzo przykrem położeniu. Ulsterczycy oświadczają, że na koncesye p. Asquitha przystać nie mogą, gdyż są za szczupłe; natomiast irlandcy nacyonaliści ani słyszeć nie chcą o żadnych dalszych ustępstwach na rzecz Ulsteru. Jak znaleźć drogę pośrednią pomiędzy temi sprzecznościami? Istna Scylla i Charybda! Odzywają się głosy, że wśród takich stosunków jedynem dla rządu wyjściem byłoby rozpisanie nowych wyborów. Wątpliwem jest wszakże, czy i ten środek przyniósłby uspokojenie.

Obrady Izby gmin.

W Izbie gmin przyszło onegdaj do burzliwych scen podczas odpowiedzi lorda Churchilla na zapytania lorda Beresforta i unionisty Amery'ego.

Lord Churchill w odpowiedzi swej zaznaczył, że rząd przed 14 dniami postanowił wysłać na wody Irlandyi jedną eskadrę dla strzeżenia pokoju. Następnie rząd postanowił odroczyć wyjazd eskadry do świąt Wielkanocnych.

Oświadczenie to wywołało na ławach unionistów wrzawę.

Dep. Amery zapytuje, czy rząd spodziewał się, że wypadki doprowadzą do walki.

Lord Churchill woła: „Ze wstrętem odpieram te słowa!“

Powstaje ponowna wielka wrzawa, speaker przywołuje lorda Churchilla do porządku. Wrzawa ustaje.

Minister wojny Seely przedstawił wydane zarządzenia i oświadczył, że niczego nie przedsięwziął, czego by mu rząd nie był zlecił.

Dep. Lee zapytał, czy prawdą jest, że gen. Gough cofnął swą dymisyę dopiero wtedy, gdy od ministra wojny otrzymał piśmienne zapewnienie, że wojska, pozostające pod jego komendą, nie będą wysłane do Ulsteru, aby na Ulsterczykach wymusić zgodę na homerule.

Minister wojny Seely oświadczył, że wszystkie korespondencye i dokumenty ogłosi tak, aby w tej sprawie nie było żadnych tajemnic.

Następnie zabrał głos znowu minister wojny Seely i wywodził, że od generała Pageta nadszedł przed niedawnym czasem telegram, z którego rządowi zdawało się, iż oficerowie w sposób z góry obmyślany opór stawili umiarkowanym rozkazom Pageta. Później okazało się, że zaszło nieporozumienie co do oświadczenia Pageta, danego oficerom. Ci sądzili, że prowincya Ulster byłaby traktowana jako obszar nieprzyjacielski i że Ulster miało być nagłym napadem znienacka opanowane i pokonane. Do takiego przypuszczenia nie było ani cienia podstawy. Bezpodstawne jest najzupełniej wszelkie przypuszczenie, jakoby król w jakikolwiek sposób ujął w tej sprawie w swe ręce inicyatywę.

Następnie zakomunikował minister wojny szczegóły rozmów z generałem Gough'em. Ten oświadczył, że oficerowie sądzili, iż użyci będą do zniewolenia Ulsteru przemocą. Minister odpowiedział Goughowi, że rząd musi trwać przy prawie wydania oficerom rozkazu, aby pomogli władzom cywilnym w wykonaniu obowiązku. — Rząd nie ma jednak zamiaru wyzyskać tego prawa do złamania politycznej opozycyi. Ponieważ oświadczenie ministra wojny sprawiło na pozór to wrażenie, jakoby oficerowie przeparli swoje warunki, przyjmuje minister na siebie całą naganę i zarzut, iż był nieostrożny.

Postępowaniem swem wprowadził mowca swych kolegów w gabinecie w błąd, zasłużył na naganę, dlatego prosił prezydenta ministrów Asquitha o dymisyę.

Premier Asquith wywodził: Gabinet na posiedzeniu 23 z. m. otrzymał z ministerstwa wojny projekt listu do generała Gougha. Nad listem tym odbyła się narada. Przypilnowano, aby list nie zawierał żadnych zapewnień i aby określił obowiązki oficerów. Gdy premier poprzednio w Izbie oświadczył, że oficerowie wrócili bez uwzględnienia ich warunków, nie był poinformowany o dodatku, uczynionym przez ministra Seelyego. Mowca żywi niezłomne przekonanie, iż nie jest słuszne, jeśli rząd z góry wpierw pyta oficera, co ten uczyniłby lub czego nie uczyniłby podczas wypadków, które jeszcze wcale nie nastąpiły. Tem mniej przystoi oficerowi pytać rząd o coś podobnego, a rządowi dawać oficerom jakiekolwiek zapewnienia. (Długotrwałe oklaski na ławach stronnictw ministeryalnych).

Asquith wkońcu oświadczył: Gdybyśmy zgodzili się na to żądanie, rząd byłby wydany na łup władzy wojskowej. Mowca z naciskiem zastrzegł się przeciwko niewłaściwej i niesłusznej próbie łączenia ze sprawą tą imienia króla, dodając, że król do ostatniej chwili we wszystkich tych rzeczach trzymał się wszelkich przepisów, zgodnych z godnością i stanowiskiem władcy konstytucyjnego.

W toku rozprawy dep. Balfour rzekł: Minister wojny Seely dobrze zrobił, że podał się do dymisyi, ale i rząd uczynił dobrze, że jej nie przyjął, bo Seely powiedział prawdę krajowi. Mowca oświadczył, że cały ruch wojskowy i okrętowy był tylko manewrem, aby zmusić Ulsterczyków do ofenzywy.

Dep. Bonar Law rzekł: Seely'ego rzucono wilkom, ale dobito targu, ażeby wilki go nie pożarły. (Wesołość). Mowca zapewnił, że rząd zamierzał urządzić wielką demonstracyę wojskową i flotową, aby zrobić wrażenie na Ulsterczykach. Premier nie wiedział, co się dzieje. Mowca odparł zarzut, jakoby unioniści mieli konszachty z armią i prosił, aby rząd postawił się w położeniu oficerów, którzy mniemali, że rząd powziął swe postanowienie bez zgody narodu.

Sekretarz stanu Grey oznajmił, że wia-

---

8)

AMBÔ.

(Emile Deschamps: Ambô).

III.

(Ciąg dalszy).

Alberta powstała i poszła za mężem do sali jadalnej, która wychodziła na werandę, z drugiej strony, gdzie się już znajdowała dziewczynka z nianką.

Po skończonem śniadaniu, Beatrix chciała wrócić do Ambô i pójść szukać dzikich owoców. Lecz pani Smith ułożyła sobie inny plan na popołudnie.

— Popłyniemy łódką — rzekła.

Plantator poszedł wydać stosowne rozporządzenie. Rzeka płynęła o kilka metrów od domu i w pół godziny później, długa łódź, pokryta z jednej strony daszkiem palmowym, czekała przy ostatnim stopniu schodów kamiennych, wyciętych na dość wysokim w tem miejscu brzegu.

Pani Smith, mała Beatrix, jej niania i Touri, uczciwy i wierny sługa, który nigdy nie opuszczał swojej pani, wsiedli do łodzi. Pan Smith, zawsze bez surduta, w szerokim kapeluszu słomianym, życzył im z uśmiechem dobrej podróży, stojąc na wybrzeżu wśród wysokiej trawy, w chwili gdy dwaj wioślarze, umieściwszy się po obu krańcach łodzi z długiemi tykami w ręku, odpychali łódkę od brzegu, kierując ją z brzegiem rzeki.

W powrotnej drodze, po skończonej przejażdżce, Alberta nie przestawała myśleć o owej groźbie Landona, która była jej zmorą, od śmierci ojca. Po raz dziesiąty zadawała sobie pytanie, czy maltańczyk przybył już do tych okolic jedynie w celu dotrzymania swojej groźby, czy w tej samej chwili, wieczorem, lub jutro nie ujrzy go nagle, czy nie znajdzie się wobec niebezpieczeństwa, może nawet śmierci? Któż bowiem mógł wiedzieć, do czego był zdolny ten człowiek. Ani chwili nie wyobrażała sobie, że to niebezpieczeństwo może grozić jej mężowi lub dziecku. Nie było powodu do takiego przypuszczenia. Wszak to ona tylko obróciła w niwecz nadzieje tego człowieka i duszę jego głęboko zraniła? Usypiała wśród tych niepokojących myśli, gdy tymczasem Beatrix bawiła się cichutko muszelkami zebranemi na brzegu, siedząc w głębi łodzi. Alberta obudziła się dopiero w chwili, gdy łódź przybiła do schodów Angerkandi.

Było około czwartej po południu.

Pan Smith był jeszcze przy pracy, pilnując swoich robotników w plantacyi. Natychmiast po powrocie, Beatrix zażądała swego przyjaciela, Ambô. Na uwagę matki, która chciała zatrzymać ją przy sobie, dziecko zrobiło grymas: wydęło małe usteczka, zmarszczyło czółko, mrugało błękitnemi oczkami i potrząsało bujnymi blond loczkami. Poczem zamilkło. Była to protestacya, która nigdy celu nie chybiała.

— Aya — rzekła pani Smith do niańki — zaprowadź Beatrix do Ambô; Touri, idź z niemi i nie trać ich z oczu.

— Możemy iść do dżungli? — spytało dziecko.

Pani Smith zawahała się, a potem:

— Dobrze, idźcie, ale pilnuj ją dobrze, Touri.

Dżungla, cel wycieczek dziecka ze słoniem, była to nieuprawna i nieużyteczna część olbrzymiej plantacyi. Od domu w stronę północną, gdzie nasza gromadka najczęściej się udawała, na całym niemal kilometrze ciągnęły się ścieżki przebiegane często przez robotników plantacyi, dążących do pracy. Dopiero na samym końcu tego kawałka ziemi puszcza zwolna się rozpoczynała. Pan Smith nigdy nie byłby pozwolił prowadzić dziecka w te strony, gdzie łatwo można było spotkać dzikie zwierzęta i węże, gdyby nie obecność słonia.

Grupa wraz z Ambô szybko ruszyła z miejsca i znikła wkrótce za węgłem domu.

Alberta wróciła do dużej sali, gdzie spędzała swoje popołudnia, jeżeli z domu nie wychodziła i usiadła do biurka, żeby odpisać na listy, szczególnie na list Gladys.

Dawno już pisała, gdy wrzawa zmieszanych głosów dała się słyszeć. Powstała szybko i rzucając pióro, wybiegła na platformę otaczającą dom plantatora, właśnie w chwili, gdy ukazał się Ambô, niosący na szerokim grzbiecie Beatrix, a za nimi Touri, niańka, dozorca i kilku ludzi, których ciekawość tu ściągnęła.

Alberta żywo pobiegła na spotkanie słonia, wyciągając obie ręce.

— Och! Beatrix! — zawołała będąc już blisko — któż ciebie wsadził na Ambô?

Niańka i Touri zbliżyli się jednocześnie idąc po obu stronach zwierzęcia i zaczęli mówić razem, widocznie przerażeni:

— Pani, to Ambô, tak, Ambô sam — wyrzekł szybko Touri — byliśmy razem z Ayą obok wielkiego drzewa mangowego, które zwaliło się na ścieżkę...

— Tak, obok drzewa mangowego — powtórzyła niańka.

— Ambô — mówił dalej Touri — był może o dziewięć kroków od dziecka. Nagle, Ambô pobiegł naprzód, widziałem go, z podniesioną trąbą, w stronę gęstwiny, obszedł kilka razy wokoło drzewa, potem wrócił do dziecka i zanim mogliśmy mu przeszkodzić, ujął je delikatnie w górę i posadził na swoim grzbiecie. Beatrix się śmiała; usiadła sobie wygodnie, trzymając się rączkami. Ambô zaś nie zatrzymując się, skierował się na drogę do domu. Nigdy jeszcze tak prędko nie szedł. Dozorca starał się go zatrzymać, ale nie mógł. A więc my poszliśmy za nim.

— Poszliśmy za nim — potwierdziła Aya.

Czarni robotnicy zatrzymali się w pewnem oddaleniu; Touri powiedział im słówko i odeszli, rozmawiając z ożywieniem.

Pani Smith sama nie wiedziała co robić. Ambô poruszał trąbą z elegancyą, a mała Beatrix szalenie była rozbawiona.

— Och! mamusiu! — wołała — popatrz, jaki on milutki: cały spacer odbyłam na jego grzbiecie. Chcę jeździć na nim codziennie!

— Nie jesteś zraniona? — spytała matka z niepokojem.

— Och, nie! Dlaczego? Ambô mnie wziął swoją trąbą bardzo delikatnie i znalazłam się na jego grzbiecie.

— Touri, staraj się zdjąć Beatrix, lecz uważaj! — rozkazała pani Smith.

Krzesło przyniesione przez chłopaka dozorcę, który nic nie mówił, myśląc, że zawinił, dopomogło do zdjęcia dziecka z grzbietu słonia i z wielkim żalem Beatrix znalazła się obok matki.

— Touri — dodała Alberta — idź poszukaj pana, prędko!

Touri pobiegł i wrócił za chwilę z panem Smith, któremu w drodze opowiedział całą przygodę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

domości, jakie rząd otrzymał, usprawiedliwiły w zupełności zarządzenia. Gabinet dlatego nie przyjął paragrafów, które Seely poparł dokumentami, ponieważ wydawało się, jakoby godzono się z Gough'em na warunki, na co rząd nie mógł przystać. (Oklaski z ław stronnictwa rządowego). Premier obstaje przy tem, a także rząd trwa przy zapatrywaniu swem, że Gough bezwarunkowo wrócił na swój posterunek.

Londyn. Asquith oświadczył, że nie przyjmuje do wiadomości dymisyi ministra wojny.

Londyn. Do *Times* donoszą z Dublina: Rokowania oficerów w ministerstwie wojny były bardzo burzliwe. Gen. French oświadczył im, że postępowanie ich zasługuje na jak najsurowszą karę. Dopiero, gdy wdał się w sprawę lord Roberts, umysły się uspokoiły. Wkońcu marszałek polny French podpisał pismo, zredagowane przez oficerów, w którem potwierdza, że oficerowie nie otrzymają rozkazu walczenia w Ulsterze lub przeparcia siłą homerule'u, oraz że wolno im donieść o tem innym oficerom.

KRONIKA.

Lwów, 26 marca.

Kalendarz.

Piątek (27 marca):

Jana Damascena. — Bohdara bł. — Benedykta prep.

Wschód słońca o godzinie 5·12 rano, zachód słońca o godzinie 5·45 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 12 Cel.

— JE. P. Namiestnik dr. Witold Korytowski, wyjechał we wtorek wieczorem do Wiednia, zkąd uda się następnie na krótki wypoczynek na wyspę Brioni.

— Mianowania i przeniesienia na kolejach państwowych. P. Minister kolejowy mianował tytul. starszego radcę kolejowego Tadeusza Mydlarskiego, dotychczasowego zastępcę szefa oddziału ruchowego kolei Północnej, szefem oddziału ruchu we Lwowie, w miejsce starszego radcy kolejowego Antoniego Wechslera.

Włodzimierz Dziekoński, adjunkt budowy, przeniesiony ze Stanisławowa do sekcyi konserwacyi w Celowcu; Sylwester Konarski, aspirant, przeniesiony z Chodorowa do Halicza.

— Fundacya wojskowa. Jego Wysokość generał kawaleryi Filip książę Sasko-Kobursko-Gotajski, jako właściciel 57 p. p., ofiarował z okazyi swego 50-letniego jubileuszu wojskowego i zamianowania generałem kawaleryi, kwotę 5000 guldenów na utworzenie fundacyi, z której procentów corocznie udzielane byłyby zasiłki dla oficerów i chorążych 57 pp.

— Z Uniwersytetu. PP. Hilary Kossak, rodem ze Lwowa i Nikifor Onyszczuk, rodem z Szydłowca otrzymali w tutejszym Uniwersytecie stopień doktorów praw, a Marya z Krawieckich Świgostowa, rodem z Horodenki, Tadeusz Müller, rodem ze Stryja, Henryk Nusbaum-Hilarowicz, rodem z Warszawy, Michał Voit, rodem z Dubna, na Wołyniu i Emil Meisels, rodem ze Stryja, stopnie doktorów wszech nauk lekarskich.

— Z Politechniki. P. Janusz Nałęcz Raczyński, rodem z Tarnopola, złożył na wydziale inżynieryi wodnej drugi egzamin państwowy.

— Powszechne Wykłady Uniwersyteckie. Dziś, we czwartek, dnia 25 b. m. prof. Uniwersytetu dr. A. Szelągowski: „Życie w Polsce" Cz. II. (z obraz. świetln.). Zakład chemiczny Uniwersytetu ul. Długosza 6. Początek o godzinie 7 wieczorem.

W piątek, dnia 27 b. m., prof. Politechniki dr. S. Bryła: „Z podróży naokoło świata" Cz. I. Daleki Wschód (z obraz. świetln.). Zakład chemiczny Uniw. ul.Długosza 6. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— Wybór uzupełniający jednego członka Rady powiatowej w Tarnowie z grupy gmin miejskich (z wyłączeniem miasta Tarnowa) rozpisało Prezydyum c. k. Namiestnictwa na dzień 16 kwietnia b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom starostwo.

— Towarzystwo docentów. Onegdaj ukonstytutowało się Towarzystwo docentów naszych najwyższych zakładów naukowych we Lwowie, t. j. Uniwersytetu, Politechniki, Akademii weterynaryi i Akademii rolniczej w Dublanach. Jako cel swój obrało sobie Towarzystwo popieranie dążności materyalnych i naukowych wśród docentów. Na ostatnio odbytem walnem zgromadzeniu weszli do wydziału: dr. Nowotny (Uniwersytet) jako przewodniczący, dr. Bryła (Politechnika) jako zastępca przewodniczącego, dr. Niemczycki (Akademia weterynaryi) skarnik, dr. Paygert (Uniwersytet) sekretarz, do wydziału jako członkowie: dr. Biegeleisen (Politechnika), dr. Mańkowski, dr. Piasecki, ks. dr. M. Tarnawski (Uniwersytet). — Do sądu rozjemczego zostali wybrani: dr. Balicki, Drexler, Świeżawski (Politechnika) dr. Zalewski (Uniwersytet), do komisyi rewizyjnej: dr. Reiss (Uniwersytet), Krasowski, Nalborczyk (Politechnika).

— W Zakładzie ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie odbyło się dnia 22 b. m. posiedzenie zarządu.

Przewodniczący dr. Aleksander Małaczyński zagajając posiedzenie, uczcił pamięć zmarłego dnia 21 b. m. ś. p. Jana Woźniaka, długoletniego członka zarządu. W miejsce zmarłego kooptowano jako członka zarządu z tej samej grupy ubezpieczonych towarzysza sztuki drukarskiej p. Kajetana Laskowskiego.

Zdając sprawę z tymczasowego zamknięcia rachunków Zakładu za rok 1913, przewodniczący stwierdził, że majątek Zakładu wprawdzie wzrasta, jednak ogólnie znana stagnacya w przemyśle oraz klęski elementarne w okręgu Zakładu znajdują odpowiedni wyraz we wzroście zaległych opłat. Tytułem wynagrodzeń wypadków Zakład wypłacił w gotówce w roku 1913 kwotę 1,329.506 72 hal.

Ze spraw ważniejszych przyjęto do wiadomości reskrypt Ministerstwa spraw wewnętrznych, wprowadzający nowe czynniki do obliczania wartości kapitałowych rent. Według przybliżonego obliczenia czynniki te zmniejszą w niektórych pozycyach obciążenie Zakładu z tytułu rezerw dla wypłaconych rent.

Dłuższą dyskusyę wywołała sprawa organizacyi inspektoratu, a wynikiem tej debaty była uchwała przyjęcia — w drodze konkursu — fachowej siły technicznej dla kontroli przedsiębiorstw, przemysłu budowlanego, oraz eksponowania inspektorów Zakładu w Krakowie i Czerniowcach.

W sprawach personalnych posunięto szereg funkcyonaryuszów do wyższych stopni płac.

— W rocznicę Racławic. Uroczysty obchód celem uczczenia rocznicy bitwy pod Racławicami urządziło wczoraj Tow. im. Kościuszki. O godzinie 7 rano odegrała kapela narodowa pobudkę po ulicach miasta, następnie o godzinie 9 odbyło się w katedrze nabożeństwo, celebrowane przez ks. Biskupa Bandurskiego, na które przybyły tłumy publiczności. Kazanie okolicznościowe wygłosił ks. przeor Anioł. Po południu w teatrze miejskim odegrano Lasoty „Kościuszkę pod Racławicami".

— Oddział polskiego Towarzystwa pedagogicznego odbył wczoraj przed południem w sali Tow. pedagogicznego przy ul. Zimorowicza l. 17 doroczne walne zgromadzenie pod przewodnictwem swego prezesa p. Szczurkiewicza, który przedstawił wyniki prac podjętych przez zarząd w roku sprawozdawczym i poświęcił słowa wspomnienia zmarłym w ub. roku członkom.

Po załatwieniu spraw administracyjnych wygłosił p. M. Siciński referat na temat „Stosunek naszych żądań do obecnej regulacyi płac, a p. Domiszewski referat „Organizacya nauczycielstwa polskiego w powiecie lwowskim", poczem uchwalono szereg rezolucyj, wyrazy podziękowania za prace oddziałowi P. T: P. i gorącej podzięki Arcypasterzom polskim za poparcie w Sejmie postulatów nauczycielstwa.

W myśl wniosku komisyi-matki prezesem przez aklamacyę wybrano ponownie dotychczasowego prezesa p. Fr. Szczurkiewicza, dając w ten sposób dowód uznania za jego pełną poświęcenia pracę około rozwoju lwow. oddziału polskiego Tow. pedagogicznego. Do zarządu weszli: pp. Kaliński F. i Stankiewicz A. Delegatami wybrano pp.: Zawałkiewicza T., Góralskiego A., Popowiczównę J., Różyckiego St., Iwińskiego A., Stankiewicza A., Macha K., Głogoszewskiego S., Szymańskiego J. i Szymańską R. Do komisyi rewizyjnej powołano: pp. Gawlika A., Macha K. i Garstkę L.

Kształtu i barwy, pisma poświęconego sprawom wychowania artystycznego, nauki rysunku i sztuki stosowanej, pod redakcyą artysty-malarza, prof. St. Matzkego wyszedł zeszyt 2 (rocznik II.) i zawiera jak zwykle wiele bardzo ciekawego materyału, ilustrowanego rysunkami i reprodukcyami z obrazów.

Pismo to zasługuje bardzo na gorliwe poparcie społeczeństwa, szczególnie szkoły powinny zwrócić na nie pilną uwagę.

— Wykłady w miejskiem Muzeum przemysłowem. W niedzielę, dnia 29 b. m., odbędzie się w sali odczytowej Muzeum (Wały hetmańskie) drugi wykład dr. Hilarego Święcickiego p. t. „Malarstwo ruskie cerkiewne XVI. w.". Początek wykładu, objaśnionego szeregiem obrazów świetlnych, o godz. 5 po południu. Wstęp 20 hal, od osoby.

— Towarzystwo filologiczne odbędzie posiedzenie w sobotę, dnia 28 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali XVII. na Wszechnicy (I. p.). Porządek dzienny: Prof. Jan Paszkiewicz „O rodzaju akcyi słowa greckiego".

— W Towarzystwie prawniczem (Kasyno miejskie) w piątek, 27 b. m., o godzinie 6·30 wieczorem odczyt dr. Jana Paygerta p. t. „Usiłowanie w projekcie do ustawy karnej".

— Ku podniesieniu ruchu turystycznego. W Paryżu założono niedawno syndykat inicytywy celem popierania ruchu turystycznego w Austryi. Protektorem tego ruchu jest ambasador austryacki JE. hr. Szecsen, który popiera wybitnie pracę syndykatu. Dnia 18 marca odbył się staraniem tego syndykatu wieczór literacko-artystyczny. Na program jego złożyła się zajmująca konferencya p. A. Escudie pt. *Pourquoi j'aime les Dolomites.* Sławne Dolomity doznały barwnego opisu tem bardziej, że prelegent ilustrował swój wykład szeregiem pięknych obrazów świetlnych. Obok wykładu zapełnił wieczór koncert ze współudziałem znanej i cenionej w Paryżu śpiewaczki pani Calvas-Długoszowskiej, oraz skrzypka Quiroga, pianisty Förstera i p. Haislera (śpiew). Po części koncertowej, przyjętej z aplauzem, odbył się bankiet syndykatu, w którym wzięli udział liczni członkowie francuskiej arystokracyi, świata literacko-artystycznego, a także i część kolonii polskiej. Podczas bankietu prezydent syndykatu wniósł goraco przyjęty toast na cześć Francyi i Austryi. W najbliższej przyszłości projektuje związek podobną konferencyę z uwzględnieniem opisu Tatr i Pienin.

— Sprawy miejskie. Komisya finansowa m. Lwowa na posiedzeniu, odbytem we wtorek wieczorem pod przewodnictwem dr. Głąbińskiego załatwiła cały szereg spraw, między innemi uchwaliła upoważnić magistrat do podjęcia wstępnych kroków celem zaciągnięcia pożyczki hipotecznej i komunalnej na kwotę 1,400.000 kor. na pokrycie kosztów budowy zakładów sierocych; przyjąć do wiadomości zamknięcie rachunków miejskiej Kasy oszczędności za rok 1912 13 oraz wydać nowy skorowidz miasta Lwowa w 2000 egzemplarzy.

— Zjazd delegatów Związku urzędników Rad powiatowych w Galicyi odbędzie się we Lwowie w niedzielę, 29 b. m., o godzinie 10 rano w lokalu Rady powiatowej lwowskiej.

† Dr. Franciszek Doliński, poseł na Sejm krajowy, b. burmistrz miasta Przemyśla b. prezes a z kolei członek honorowy Związku 30 miast, umarł wczoraj w południe w Przemyślu, którego sprawami kierował lat trzynaście (1901—1914), poświęcając pracy dla dobra miasta wiele trudów i zabiegów, nerwy i zdrowie. Śmierć jego wywołała też powszechny żal i współczucie. Pogrzeb odbędzie się w sobotę o godz. 3 po południu.

† Stanisław Platowski, przemysłowiec, obywatel miasta Lwowa, wiceprezes Tow. strzeleckiego, dyrektor Tow. wzajemnej pomocy mieszczan lwowskich, radny miejski, czynny bardzo w wielu komisyach Rady, człowiek wielkiej zacności, zmarł 23 b. m., w 68 r. życia.

Pogrzeb odbył się wczoraj o godz. 5 po południu z krypty kościoła OO. Bernardynów przy tłumnym udziale publiczności. Zjawiła się Rada miejska *in corpore* z prezydentem Neumannem i wiceprezydentami dr. Rutowskim, dr. Stablem i dr. Schleicherem, reprezentacye Izby handlowej i przemysłowej, Izba rękodzielnicza, reprezentanci Stow. kupców i młodzieży handlowej z prezesem p. Halskim na czele, Tow. strzeleckie, Towarzystwo błog. Jana z Dukli i w. i.

Z okrytej kirem mownicy. ustawionej u wejścia przemówił w gorących słowach radny dyr. Bolesław Lewicki, żegnając zwłoki zasłużonego obywatela-przemysłowca, który od lat 30 zasiadał w Radzie miasta.

Kondukt, prowadzony przez ks. kanonika Ślósarza, w otoczeniu duchowieństwa świeckiego i zakonnego, poprzedzały zakłady miejskie i cechy ze sztandarami. U trumny złożono liczne wieńce. Zwłoki złożono na cmentarzu Łyczakowskim.

— Staraniem Zjednoczenia Tow. kobiecych na fundusz tej świeżo powstałej organizacyi odbędzie się w sobotę dnia 4 kwietnia b. m. o godzinie 5 po południu w sali Instytutu fizycznego przy ulicy Długosza l. 8 odczyt dr. Jana Wilusza, asystenta przy katedrze sztuki Uniwersytetu we Lwowie pod tytułem: „Od epoki romańskiej do rokoko". — Odczyt, dający przegląd tworów architektonicznych od średniowiecza do wieku XVIII., będzie bogato ilustrowany obrazami świetlnymi.

— Walne zgromadzenie Towarzystwa tatrzańskiego nie odbędzie się dnia 28 marca b. r., jak to pierwotnie w lutym b. r. ogłoszono, lecz odbędzie się w sobotę, dnia 25 kwietnia b. r. o godzinie 5 po południu w sali gabinetu geolog. Uniw. Jagiell. przy ulicy św. Anny nr. 6.

— Cenny nabytek paleontologiczny. Zajęty kierownictwem budowy kanałów miejskich st. inżynier p. Howarth ofiarował w darze Muzeum im. Dzieduszyckich bardzo dobrze zachowany okaz morskiego ślimaka (Voluta sp.), odznaczający się niezwykłymi rozmiarami (dług. 2 dm. szerok. prawie 1 dm., znaleziony w opoce kredowej przy kopaniu kanału pod wzgórzem Pełczyńskiem, blisko ul. Kadeckiej w 5 m. głębokości.

— Aresztowanie defraudanta. Policya lwowska na żądanie sędziego śledczego aresztowała onegdaj asystenta kolei państwowych Karola Wolla, przydzielonego do I. departamentu dyrekcyi kolejowej, pod zarzutem sprzeniewierzenia pieniędzy skarbowych. Wolla odstawiła policya do więzienia śledczego tutejszego sądu krajowego karnego.

Dyrekcya kolei państwowych nadesłała nam w tej sprawie następujący komunikat.

„W ostatnich dniach pojawiła się notatka w dziennikach, przedstawiająca defraudacyę, popełnioną przez asystenta kolejowego Karola Wolla, w fałszywem świetle. W rzeczywistości pobrał Woll nieprawnie czynsze z realności kolejowych i nie złożył pieniędzy do kasy. Szkoda wynosi przypuszczalnie kilkanaście tysięcy koron. Dalsze dochodzenia, które są w toku, ustalą dokładną wysokość szkody. Wiadomość, jakoby Woll naraził depozyty kolejowych kolonij wakacyjnych, jest zupełnie mylna, gdyż depozyty te leżą nietknięte w kasie dyrekcyjnej, a wspomniany urzędnik w zarządzie kolonij wakacyjnych nie miał nic do czynienia".

— Zmiana nazwiska. Były poseł do Rady państwa dr. Karol Sviha — jak donoszą z Senftenberga — wniósł prośbę o zmianę nazwiska na Karol Schwerdtner.

— „Zabawa dla dzieci" urządzona wczoraj przez „Koło panien" na rzecz najbiedniejszych dzieci w salach Kasyna miejskiego, wypadła doskonale. W wykonaniu obfitego programu brały udział uczenice pensyonatu p. Frenklówny i zakładu p. Czarnowskiej.

△ **Pod koła wozu** dostał się niejaki Paweł Petracz, zarobnik, który chciał podczas jazdy wskoczyć na wóz przedsiębiorcy Ulama. Koła wozu zraniły mu obie nogi.

△ **Zgubiono:** pulares, zawierający 400 kor. w banknotach; dwie książeczki Galicyjskiej Kasy oszczędności na 300 i 190 kor.; bransoletkę srebrną z zegarkiem; świadectwo lwowskiej Akademii handlowej Władysława Schustra; P. Hilary Sawczyński, notaryusz z Borszczowa srebrną torebkę damską z pularesem i 20 koronami; banknot 10 koronowy, pieścionek złoty z dwoma rubinami i trzema brylantami.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: parasol, rękawiczki, kartę abonamentową jazdy miejską koleją elektryczną.

△ **Kosztowna „amunicya".** Józef Turzański, zamieszkały przy placu Strzeleckim l. 3, doniósł policyi, że ubiegłej nocy powybijał mu ktoś szyby... jajami, gotowanemi na twardo.

△ **Krwawe porachunki.** Drążkarze Mojżesz i Markus Kuglowie, zamieszkali w Zamarstynowie przy ul. Nowej l. 15 posprzeczali się z sąsiadami Mojżeszem i Józefem Katzami. Uzbroiwszy się w siekiery, wpadli na podwórze Katzów i porąbali im koła u wozów. W obronie swej własności wystąpili Katzowie uzbrojeni w widły i noże. Rozpoczęła się walka, w której Mojżesz Katz został zraniony nożem w rękę, a Mojżesz Kugel otrzymał ranę widłami.

Katzowie spotkawszy wieczorem Mojżesza Kugla oddali go w ręce policyi, zawiadamiając, że ten zbiegł przed pościgiem żandarmeryi zamarstynowskiej.

Kugla aresztowano.

△ **Błąkającą się** we wtorek koło rogatki Grodeckiej siwą klacz oddano w opiekę do rakarni miejskiej.

△ **Zamach morderczy.** Notowany złodziej Jakób Brandes *recte* Nadl napadł w sobotę w ulicy Szpitalnej na kochankę swą Minę Szymę *vel* Kesslerównę, zadał jej kilka pchnięć nożem w plecy, następnie począł uciekać. W ulicy Kazimierzowskiej przytrzymał go żołnierz policyjny i aresztował.

Ciężko ranne Kesslerównę przewiozło pogotowie Towarzystwa ratunkowego, po prowizorycznym opatrunku, do szpitala powszechnego.

Brandes zeznał na policyi, że nie chciał zamordować kochanki, chciał ją tylko „ukarać" za to, że zerwała z nim stosunki.

△ **Śmierć z głodu.** Wczoraj na drodze z dworca kolejowego do miasta padła bezprzytomna na bruk niejaka Katarzyna Halukowa, powracająca z dwojgiem dzieci z granicy pruskiej.

Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego przyprowadziło ją do przytomności i odwiozło wraz z dziećmi do szpitala powszechnego.

W drodze zeznała Halukowa, że wybrała się na robotę do Prus; czekając na granicy, prawie dwa tygodnie nic nie jadła. Mimo natychmiastowej pomocy Halukowa w chwilę później zmarła w szpitalu, zmarło również jej czteromiesięczne dziecko. Drugie, trzyletnie dziecko zdołano jeszcze odratować.

△ **Za niebezpieczne pogróżki** oddano do aresztów policyjnych niejakiego Dmytra Bundzę, który usiłował zarąbać siekierą jednego ze swoich znajomych.

△ **Napad rabunkowy.** Niejaki Józef Grudzki w towarzystwie drugiego jakiegoś mężczyzny napadł wczoraj po południu na przechodzącego ulicą Grodecką Jędzeja Pałkę i zażądał od niego pieniędzy, a kiedy ich nie dostał, pobił go dotkliwie drągiem.

Napastnika ujęto — towarzysz jego zdołał zbiedz.

△ **Kronika policyjna.** Na strych domu przy ul. Pańskiej l. 8, dostał się złodziej i skradł p. M. Fastowi ośm poduszek, prześcieradła i kilka sztuk bielizny męskiej:

Do handlu korzennego p. Władysława Kozłowskiego przy ul. Grodeckiej włamali się przez piwnicę złodzieje i skradli srebrną zastawę stołową na 12 osób, likiery, przekąski, oraz ubranie subjekta, pracującego w tym handlu.

Ze strychu domu przy ul. Domagaliczów l. 7 skradziono p. Józefowi Süssermanowi 18 koszul, obrusy i prześcieradła, znaczone literami K. K., ogólnej wartości 200 kor.

H. Mehrerowi skradziono z mieszkania złoty zegarek, wartości 500 kor.

P. Maryi Błażewskiej skradziono w kościele katedralnym palares, zawierający 160 koron.

Za kradzież 600 flaszek z piwnicy handlarza Majera Halbera, oddano do aresztów policyjnych dozorcę domu Pawła Tościaka.

Do sklepu Nadla przy ul. Szpitalnej l. 18 włamali się złodzieje i skradli po rozbiciu stolika 80 kor.

Ze sklepu korzennego na Bogdanówce N. Steinwurzla skradziono towary, łącznej wartości 150 kor.

— **Zmarli:** w Grazu, dr. Karol Uhlirz, profesor austryackiej historyi w tamtejszym Uniwersytecie;

w Wiedniu, Rudolf Lechner, pułkownik i komendant 10 p. haubic polnych;

w Budapeszcie, Władysław Udranszky, profesor fizyologii w tamtejszym Uniwersytecie, w 52 r. życia.

— **Epidemia tyfusu plamistego.** Od pewnego czasu grasuje w Bojanie, na Bukowinie, epidemia tyfusu plamistego. Dotychczas zachorowało 35 osób.

— **Fałszerstwo przekazów pocztowych.** W jednym z urzędów pocztowych w Tryeście wypłacono w tych dniach trzy przekazy pocztowe na 600, 800 i 850 kor., adresowane *poste restante* do niejakiego Franciszka Pericha w Tryeście. Miały one na sobie stempel nadawczy Poli. Jak stwierdzono, przekazy te były sfałszowane.

— **Aresztowanie mordercy.** W Wiedniu aresztowano we wtorek, dnia 24 b. m., robotnika Franciszka Mikulkę, który w dniu 2 b. m. — jak to donosiliśmy — zamordował w celach rabunkowych w Lindenburgu 82-letnią handlarkę owoców Maryę Fialową. Mieszkał on u niej pod fałszywem nazwiskiem Aloizego Kutaleka.

— **Samobójstwo kapitana.** W Linzu zastrzelił się dnia 23 b. m. wieczorem z powodu długotrwałej choroby kapitan w stanie spoczynku Krystyan Stocklausner.

— **Pożar w fabryce szkła.** W fabryce szkła firmy Slanina i Lang w Cieplicach wybuchł onegdaj rano pożar, ofiarą którego padł magazyn i złożone w nim zapasy. Szkoda wynosi 200.000 koron.

— **Przemytnictwo kokainy na okręcie.** Z Tryestu donoszą: Straż skarbowa dokonując rewizyi na parowcu „Bohemia", znalazła onegdaj w jednej z kabin I. klasy 12.600 gramów kokainy, wartości 5000 kor. Przypuszczają, że kokainę załadowano w Szanghaju i miano przemycić w Kolombo do Indyj, co się jednak nie udało z powodu czujności władz angielskich.

— **Kongres anatomów,** w którym wezmą udział uczeni ze wszystkich części świata, odbędzie się w czasie od 13 do 16 kwietnia b. r. w Insbruku.

— **Pożar teatru.** W teatrze im. Franciszka Józefa w Temeszwarze wybuchł dnia 23 b. m. podczas próby pożar, który wśród aktorów, zgromadzonych na scenie, wywołał wielką panikę. Magazyn rekwizytów i mieszkanie dyrektora zostały przez pożar zniszczone. Jak stwierdzono, pożar powstał wskutek porzucenia płonącego niedopałka papierosowego.

— **Zamach morderczy i samobójstwo.** Z Raab donoszą: Pochodząca z Wiednia 39-letnia kasyerka kawiarniana Aniela Rupp posprzeczawszy się na przechadzce ze swym przyjacielem A. W., dobyła nagle rewolweru i strzeliła cztery razy do niego, raniąc go tylko lekko. Piątym wystrzałem pozbawiła się Rupp życia.

Kronika prowincyonalna.

§ Morderstwo. W tych dniach wieczorem napadło w Husowie, powiatu łańcuckiego, dwóch ludzi na Dawida Zellerkrauta, powracającego z żoną i synem z domu modlitwy do domu i pobiło go tak silnie laskami po głowie, że Zellerkraut w kilka godzin później wyzionął ducha.

Rzekomych sprawców: Izaaka Klingera z Husowa i Saula Rübenfelda *false* Trenczera z Markowej, powiatu przeworskiego, aresztowała żandarmerya. Powód morderstwa nieznany.

§ Śmierć w płomieniach. W czasie pożaru, jaki nawiedził w tych dniach dom mieszkalny Józefa Furewicza w Wołoskiej wsi, powiatu dolińskiego, zginęła w płomieniach 56-letnia Parania Węgrzynowa, a nadto tejże 6-letni chłopiec Alojzy odniósł ciężkie obrażenia wskutek poparzenia. Przyczyna pożaru niezbadana.

§ Pożary. Dnia 11 b. m. około godz. 2 rano wybuchł w domu Antoniego Markiewicza w Strzałkowicach, pow. samborskiego pożar, który zniszczył dom i stajnię, jak również narzędzia domowe i gospodarcze, łącznej wartości 2000 kor. Dom był ubezpieczony w krakowskiem Tow. ubezpieczeń na 600 kor., inne rzeczy ubezpieczone nie były.

Tego samego dnia około godz. 3 rano, wybuchł ogień w domu Wincentego Ciupki w tej samej gminie i zniszczył dom mieszkalny, stajnię, wozownię, dwa wozy, sieczkarnię, około cztery fury koniczyny, przytem spaliła się jedna świnia, wskutek czego poniósł on szkodę na 3000 kor. Dom ze stajnią był ubezpieczony na 900 kor.

Przyczyny pożarów tych nie są znane.

Kronika zagraniczna.

* Zgon księżnej Matyldy Schwarzburg. W Rudolfstadt zmarła w niedzielę, 22 b. m., po południu owdowiała księżna Matylda Schwarzburg, z domu księżniczka Schönburg-Waldenburg, matka panującego księcia Günthera, w 87 r. życia.

* Wypadek na Sprewie. We wtorek o godz. 5·30 wieczorem parowiec przewrócił łódź na Sprewie w okolicy Berlina. Łodzią tą płynęło 20 kobiet ;uratowano z nich tylko 7, reszta utonęła.

* Spis bezrobotnych w Rzymie dał cyfrę 22.000 ludzi, w okolicznych wsiach 29.000.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. („Księżniczka Małgorzatka", operetka w 3 aktach Willnera i Bodanzkiego, muzyka Henryka Reinhardta, tłum. A. Kitschmana).

Świeży ten produkt operetkowych warstatów wiedeńskich cieszy się pono wielkiem powodzeniem w Wiedniu; daj Boże, by dla dyrekcyi naszej stał się taką kopalnią złota, jak w swoim czasie dla dyrekcyi teatru nad Wiedenką. Libretto i muzyka mają kilka oryginalniejszych pomysłów. Do takich zaliczyć należy: Kuplety ensamblowe z wybornem naśladownictwem dźwięków harmoniki ręcznej, piosnkę na huśtawce, duet miłosny podczas burzy itd. Treścią operetki jest miłość panującej księżniczki do wesołego bursza, zakończona jednak wyrzeczeniem się ideałów ze względów dynastyczno-konwenansowych i przyjęciem ręki księcia Maksa. Idylla rozciągnięta dość sprytnie na trzy akty, obfituje w liczne epizody i uboczne postacie, z których najoryginalniejszą ma być postać docentki filozofii, dr. Gertrudy Flemming. Powierzona jednak niezbyt odpowiednio pnie Harasimowiczównej, nie wywarła spodziewanego przez autorów wrażenia. Na pierwszy plan wysunęła się wczoraj pni Markowska jako śliczniutki, zgrabniutki, bardzo sympatyczny książę-bursz. Spodeńkowa ta rola była dla niej jak stworzona, to też czując się w niej jak najlepiej, grała tak dobrze, jak nigdy. Miłowska była dobrą, choć może za mało wesołą księżniczką, Kasprowiczowa mistrzynią ceremonii, rozśmieszającą głównie swemi tualetami. Z panów Solnicki dał dobrą postać bursza żyda, Feliksa Hirszfelda „aus Kattowitz", który dzięki swemu sprytowi zostaje z końcem operety „von Kattowitz". Kuligowski nie umie być wesołym; jego pogrzebowa mina stosowną do operetki nie była. Piosnkę pijacką w drugim akcie spiewał z powodzeniem Kominkowski, a inne postacie pomniejsze miały odpowiednich wykonawców w pp.: Kalinowskim, Recheńskim, Tatrzańskim, Zarembie, Karasińskim, Zbuckim i Głowackim.

E. Walter.

Lesław Jaworski. Franciszek Liszt. (Życiorysy sławnych muzyków I. Biblioteka powszechna Zukerkandla Nr. 979—980. Cena 48 h.)

Za przykładem znanej biblioteki Reclama wystąpiła idąca jej śladem biblioteka powszechna z życiorysami muzyków. Pierwszy tego rodzaju tomik zajmuje się Lisztem, a autorem jego jest prof. Jaworski, znany już z dzieła, napisanego wespół z panią Tobiczykową. Należy zachęcić do przeczytania tej książeczki, choć jest tak mała, że oczywiście o życiu tak wielkiem i szerokiem, o postaci tak dominującej, jak Liszt, słabe tylko może dać pojęcie. Ale u nas, gdzie o tanie książki niełatwo, takie popularne dziełko jest dwakroć więcej pożądane. Być może, że jest ono napisane nieco za mało popularnym językiem, że można się było obejść bez niektórych pięknie brzmiących frazesów, a więcej miejsca (którego i tak nie było wiele) poświęcić rzeczowemu przedstawieniu n. p. twórczości na polu muzyki fortepianowej, którą zbył autor dość pobieżnie, ale to wszystko nie zmniejsza wartości dziełka, w którem autor starał się nie poprzestać na pracy kompilacyjnej, lecz dał parę stronic ciekawych, będących wynikiem własnych studyów o pobycie Liszta u nas, we Lwowie.

E. Walter.

A. Poliński. Moniuszko. Nakładem Leona Idzikowskiego. Kijów. Cena 1 kor. 60 h.

Miniaturowo, bardzo pięknie wydana książeczka znanego muzykologa warszawskiego o Moniuszce, przynosi prawdziwy zaszczyt nakładcy, a do zasług Polińskiego na polu naszego piśmiennictwa muzycznego dokłada ważną cegiełkę. To, co niedostaje Polińskiemu do naukowego opracowania przedmiotu, a co było przedmiotem nieprzyjemnych sporów z okazyi wydania jego rozpraw o „Bogarodzicy" i „Dziejów muzyki polskiej", wynagradza on umiejętnością popularyzowania tematu i swojskością w ujęciu go. Książeczkę o Moniuszce czyta się jednym tchem, tak ujmuje umiłowaniem przedmiotu, swym potoczystym stylem i sympatycznem przedstawieniem rzeczy. A przytem Poliński umie zawsze odgrzebać coś nowego, co zajmie nietylko laika, umie podać nowe szczegóły, fakty, przytoczyć dokumenty ze swych bogatych zbiorów, jednem słowem zaciekawić każdego. Jak na wydanie prawdziwie ozdobne, cena jest bajecznie niska. Druk, papier, ilustracye, podobizny autografów, wszystko wykonane bez zarzutu i przynoszą zaszczyt także kijowskiej drukarni Czokołowa. Dziełek w tym rodzaju nie znała dotychczas nasza literatura muzyczna.

E. Walter.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek 26, „Księżniczka Małgorzatka", operetka R. Reinhardta. — Piątek 27, wyjątkowo o godzinie 4 po południu „Wesele Figara", komedya Beaumarchaisego. — Piątek 27, o godz. 8·15 wieczorem „Koncert D'Almorosa". — Sobota 28, o godzinie 3 po południu „Uriel Akosta", tragedya K. Gutzkowa; z Romanem Żelazowskim w tytułowej roli i Hildą Latoszyńską w roli Judyty. — Sobota 28, o godzinie pół do 8 wieczorem „Księżniczka Małgorzatka", operetka H. Reinhardta. — Niedziela 29, o godzinie pół do 4 po południu „Flirt", komedya M. Bałuckiego. — Niedziela 29, o godzinie pół do 8 wieczorem, „Księżniczka Małgorzatka", operetka, H. Reinhardta. — Poniedziałek 30, „Pani Prezesowa", komedya M. Hennequina i P. Veebera.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Czwartek, 26 „Brzydki Ferante", kom. Sabatin Lopez. — Piątek 29, „Hamlet", tragedya Shakespeare'a. — Sobota 28, „Moje Bobo", po raz pierwszy farsa ameryk. M. Mayo. — Niedziela 29, po południu „W górę serca", obraz historyczny Franciszka Dominika. — Niedziela 29, wieczorem „Moje Bobo", farsa ameryk. M. Mayo. — Poniedziałek 30, „Hamlet", tragedya Shakespeare'a.

Z Izby sądowej.

Lwów, 26 marca.

Piętnasty dzień rozprawy.

Z wezwanych na dzisiejszą rozprawę świadków nie jawiło się trzech, a mianowicie Roman Gładyszowski ze Stryja i ks. Józef Moskalik z Sanoka, którzy zachorowali, tudzież Nina Orłowa, nauczycielka języka rossyjskiego, która wyjechała zagranicę. Dalsi świadkowie, powołani w sprawie burs, zeznawali krótko. Znaczną część dzisiejszej rozprawy wypełniło odczytywanie protokołów zeznań świadków i innego materyału dowodowego.

Świadek Antonina Seneczko, kasyerka pensyonatu w Sanoku, zeznała, że pewnego razu, gdy zabrakło pieniędzy, nauczycielka języka rossyjskiego Orłowa poradziła udać się do Bendasiuka o pieniądze. Świadek wyjechał do Lwowa i tu udał się do Bendasiuka. Bendasiuk oświadczył, że gdy będą pieniądze, przyśle do pensyonatu. W krótkim czasie Bendasiuk zjawił się w Sanoku i wręczył świadkowi 500 koron.

Przew.: Czy mówił zkąd te pieniądze pochodzą?

Św.: Nie mówił, my wiedziały, że on jest referentem szkolnym.

Przew.: Kto sprowadził Orłową do Sanoka i kto jej płacił?

Św.: Tego nie wiem.

Przew.: Nie rozmawiała pani z nią nigdy o tem, kto jej płaci?

Św.: Opowiadała mi, że płacił jej dr. Sawiuk i p. Ostaszewski, u których uczyła dzieci.

Przew.: No, ale z pensyonatu czy jej kto płacił?

Św.: Nie, ja nie płaciłam.

Przew.: Czego Orłowa uczyła w pensyonacie?

Św.: Tego ja nie wiem.

Przew.: To dziwne, pani jako kasyerka nie wie o tem czego ona uczyła, czy gimnastyki, czy śpiewu?

Św.: Pewnie języka russkiego.

Przew.: Rossyjskiego.

Św.: No.... wielko russkiego.

Przew.: Dawano jeszcze jakie większe subwencye z zagranicy, może z Rossyi?

Św.: O tem nic nie wiem.

Przew.: Dlaczego Orłowa wyjechała z Sanoka?

Św.: Bo ją wyprosili. (Wesołość).

Przew.: Kto ją wyprosił?

Św.: Do starostwa zaprosili ją i kazali wyjeżdżać.

Odczytano zeznanie ks. Józefa Moskalika. Świadek nic nie wie o tem, aby Bendasiuk zajmował się pensyonatem w Sanoku i o tem, aby w pensyonacie szerzono prawosławie lub carosławie.

Świadek Włodzimierz Trusz, nauczyciel gimnazyum w Stanisławowie, zeznaje, że pensyonat dla dziewcząt w Stanisławowie istniał od roku 1909. W trzecim roku istnienia nadeszło 3000 koron subwencyi od russkich pań ze Lwowa. Później nadsyłano trzy razy mniejsze subwencye ze Lwowa. O ile świadek sobie przypomina, na jednej posyłce wymieniony był Bendasiuk, jako nadawca.

Przew.: Czy Bendasiuk przeprowadzał wizytacyę pensyonatu?

Św.: O tem nie wiem, ale Bendasiuk był u mnie w kasie Towarzystwa samopomocy w sprawie pożyczki swego brata.

Przew.: Czy mówił wtedy co o pensyonacie?

Św.: Nie pamiętam, może wypytywał się o pensyonat.

Przew.: Czy żądał kiedy Bendasiuk dat statystycznych?

Św.: Bendasiuk nie żądał, ale ze Lwowa zażądano dat statystycznych. Zdaje się, żądał tego ks. Filipiec, który miał mieć referat o stosunkach burs.

Przew.: Czy w pensyonacie uczono języka rossyjskiego?

Św.: Tak, uczono literackiego języka russkiego.

Przew.: A kto uczył?

Św.: Były nauczycielki: Paramanowa, Waligorska, Makowelska i znowu Waligorska.

Przew.: Kto je sprowadził do Stanisławowa?

Św.: Za pomocą konkursu.

Przew.: A kto płacił?

Św.: Z funduszu pensyonatu, względnie z funduszu „Narodnego domu" w Stanisławowie.

Przewodniczący postanowił odczytać zeznania nieobecnej Niny Orłowej. Zeznania te, jak wynika z aktu oskarżenia, są obciążające.

Obr. dr. Dudykiewicz sprzeciwia się odczytaniu protokołu zeznań i domaga się sprowadzenia Orłowej, która jest obecnie w Petersburgu, mieszka przy ul. Francusko-nabrzeżnej.

Prokurator Sywulak sprzeciwia się sprowadzeniu świadka, a to na podstawie § 252 proc. karnej, ponieważ odległość zamieszkania świadka jest znaczna i sprowadzenie go połączone jest z nadzwyczajnemi trudnościami.

Dr. Dudykiewicz zwraca uwagę, że świadek w przeciągu 27 godzin może być we Lwowie i zapewnia, że obrona ze swej strony dołoży starań, aby wezwanie zostało mu natychmiast doręczone i aby świadek jawił się jak najrychlej na rozprawie.

Trybunał udał się na naradę i postanowił odczytać zeznania Orłowej, co nie przeszkadza temu, że jeżeli świadek się jawi na rozprawie, będzie przesłuchany, mimo odczytania zeznań.

Dr. Dudykiewicz apeluje do trybunału, aby odczytanie zeznań odroczono, a obrona ze swej strony postara się o sprowadzenie tego świadka na rozprawę.

Trybunał, po ponownej naradzie, zgadza się na odroczenie odczytania zeznań Orłowej.

Przystąpiono do przesłuchania świadka Jana Pilata, oficyanta pocztowego w Nowym Sączu. Świadek zaczyna mówić po rossyjsku. Na upomnienie przewodniczącego, chce dalej zeznawać w tym języku. Przewodniczący zabrania mu mówić, wywiając, ażeby jako urzędnik państwowy, mówił jednym z języków krajowych. Z ławy przysięgłych proszono, aby mówił po polsku, na co świadek się godzi. Świadek zeznaje, że był członkiem wydziału i kasyerem bursy w Nowym Sączu. Od Bendasiuka nie otrzymała bursa żadnej subwencyi, lecz od „Narodnego Sowieta". W bursie uczyła języka rossyjskiego Aleksandra Wojciechowicz. Nie wie świadek, kto ją sprowadził. Widział w proto kołach kasowych zapiski, że wypłacano jej 60 koron miesięcznie. Kto przysyłał pieniądze na ten cel, tego nie wie.

Na tem wyczerpano przesłuchanie zawezwanych na dzisiejszą rozprawę świadków, poczem przewodniczący odczytywał mniej ważne protokoły zeznań świadków, a mianowicie: Romana Gładyszowskiego, profesora gimnazyalnego w Stryju, o tamtejszej bursie. Świadek zeznał między innemi, że chciano tam uczyć języka rossyjskiego, ale świadek nie zgodził się na to i nauki tej nie zaprowadzono. O tem, aby Bendasiuk przysyłał pieniądze na bursę, świadek nic nie wie.

Dalej odczytano zeznania w sprawie burs: Emila Skwarczyńskiego w Rohatynie, dr. Leona Aleksiewicza, adwokata w Stanisławowie, ks. Michała Konstantynowicza ze Stanisławowa, ks. Michała Semenowa ze Stanisławowa, Juliana Wełyczki, sędziego powiatowego w Stanisławowie. Zeznania te odnoszą się głównie do urządzeń administracyjnych burs.

Po przerwie odczytano w dalszym ciągu protokoły zeznań kilku świadków w sprawie bursy w Stryju. Zeznania te są prawie równobrzmiące. Stwierdzają świadkowie, że Bendasiuk bursą tą się nie zajmował i nie wiedzą, nie słyszeli też świadkowie o tem, aby ją uczono języka rossyjskiego.

Sw. Tomasz Borodajkiewicz, nauczyciel szkoły realnej we Lwowie, zeznawał szcze-

goły co do bursy świętojurskiej w Tarnopolu. Z Rossyi nigdy żadnych subwencyj na bursę nie dawano. W zapiskach Bendasiuka znaleziono nazwisko świadka, lecz świadek nie wie, zkąd się jego nazwisko u niego wzię o. Bendasiuka zupełnie nie znał. W tej samej sprawie złożył zeznania Piotr Rzepiński, profesor gimnazyum w Tarnopolu. Stwierdza, że bursa otrzymywała subwencye od Rad powiatowych, w księgach kasowych nie ma wzmianki, aby Bendasiuk dawał subwencye. Mikołaj Tretiak, sędzia powiatowy we Lwowie zeznał w śledztwie, że na bursę w Tarnopolu dostał od Bendasiuka kwotę 1000 kor. na pokrycie deficytu bursy. Kwoty tej nie wpisał świadek wcale do ksiąg kasowych w bursie.

Odczytano jeszcze obszerniejsze zeznania Teofili Myszkowskiej, wydziałowej Towarzystwa russkich dam we Lwowie, które od 32 lat utrzymuje we Lwowie pensyonat dla dziewcząt russkich i na tem zakończono odczytywanie wszystkich protokołów, odnoszących się do burs.

Jutro przesłuchany będzie jeszcze jeden świadek i zakończy się kwestya burs, a nastąpi roztrząsanie dowodów winy oskarżonego Kołdry co do odczytów jego z obrazami świetlnymi. Zarządzone będzie jedno wieczorne posiedzenie, na którem demonstrowane będą obrazy z scioptikonu Kołdry.

W dalszym ciągu dzisiejszej rozprawy odczytał przewodniczący relacyę sądu obwodowego w Jaśle, odnośnie do treści rossyjskich broszur, skonfiskowanych u oskarżonego ks. Sandowicza. Treść tych broszur zawiera znamiona występku z §§ 302 i 303 u. k., bo autorowie tych broszur występują jako zdecydowani wrogowie Kościoła katolickiego i podburzają przeciw Kościołowi, tudzież wyszydzają obrządki Kościoła katolickiego, a podnoszą zalety Cerkwi prawosławnej jako jedynej zbawiającej wiary.

Następnie odczytuje przewodniczący zapisek sędziego śledczego, st. radcy Rybickiego, odnoszący się do listu pisanego przez osk. Kołdrę do osk. ks. Sandowicza, przychwycony przez dozorcę więziennego podczas przechadzki więziennej osk. Sandowicza.

W liście tym poucza Kołdrę, że sąd zamierza wmieszać do sprawy russkich księży unickich z Łemkowszczyzny, że więc wobec tego trzeba sprytnie pomijać wszystkie nazwiska. Poucza dalej, aby adresat zeznał, że postanowił pozostać w Galicyi, bo tak nakazywało mu sumienie. Że jeszcze, jak byłeś — pisze Kołdra — klerykiem, chodziły pogłoski, że włościanie wsi Grab postanowili przejść na prawosławie. Gdy bawiłeś na wakacyach w Galicyi, wtedy przyszedł do ciebie włościanin, którego nazwiska nie znasz i prosił cię w imieniu wszystkich prawosławnych, żebyś się przeprowadził do nich. Ty zauważyłeś, że tam prawosławnych niema, a on odpowiedział, że oni prawie wszyscy prawosławni, albowiem byli w Ameryce i tam już przyłączyli się do prawosławia. To jest bardzo ważne. Tu do tego czasu, dopóki mieli russkich księży, byli spokojni, ale od kiedy im przemocą narzucają ukraińców, wtedy postanowili oficyalnie powrócić na łono prawosławia. Żona twoja kupiła sobie kawałek ziemi za 50 koron. Kiedy przybyłeś, natychmiast udałeś się do starostwa, gdzie się przedstawiłeś, a potem zacząłeś odprawiać nabożeństwo na tej podstawie, że ustawy nasze każdemu obywatelowi pozostawiają wolność wyznania religijnego. Co do mnie, to trzeba być bardzo powściągliwym, albowiem powiedziano, że z jednej strony prowadziłem propagandę, przyjmując ciebie w swoim domu, a z drugiej strony żyłem z russkimi księżmi unickimi, którzy także zajeżdzali do mnie, ażebyśmy razem obmyśliwali plan działania i dlatego p. Rybickiemu polecono wyjaśnić tę sprawę. Polecenie to otrzymał on z Namiestnictwa. Wobec tego bądź bardzo ostrożny.

Dalej podaje Bendasiuk, co on mówił w śledztwie, a mianowicie: Propagandy nie prowadziłem, a jeżeli ją prowadzono, to prowadził ją ks. Kisielewski, żandarmi, starostwo, a głównie biskup Czechowicz, a nie ja, lub ktokolwiek inny. Co się zaś tyczy znalezionej u mnie deklaracyi przejścia na prawosławie Iwana Pełesza z Lipnej, a dalej znalezionych druków deklaracyjnych, to ty, nie ufając listonoszowi Żukowi, przy sposobności prosiłeś mnie, ażebym wysłał ten list do starostwa, albowiem do mnie codziennie przychodził listonosz, a te czyste druki ty zostawiłeś kiedyś u mnie przez zapomnienie.

Dalej na wypadek wielkich bredni, o które ciebie będą oskarżali, pamiętaj o jednem, a mianowicie jeżeli cię będą oskarżali, żeś jeździł po czytelniach, propagował prawosławie, nie musisz na takie niedorzeczności reagować, a tylko żądaj świadków, a w czasie rozprawy na te brednie będziemy się powoływali i z tego punktu widzenia sądzili całą sprawę. Trzeba ich dobrze kompromitować. Pamiętaj raz na zawsze, że nie śmiesz powoływać się, nawet w listach prywatnych na tego rodzaju Towarzystwa jak „Russka rada“. Dla nich wystarczy zwykłe, proste odwołanie się, zresztą niewinne, na jakiekolwiek russkie Towarzystwo, lub nawet osobę, ażeby rzucać podejrzenie na całe społeczeństwo russkie.

Co do strony materyalnej, to ty, ożeniwszy się, otrzymałeś 5000 rubli, a teraz miałeś dosyć dochodów do zwykłego przyzwoitego życia. Powiedz, że propaganda za prawosławiem była tu zbyteczna, albowiem sam lud jest prawosławny, trzeba było pchnięcia, aby się to objawiło, a tem pchnięciem, według twojego zdania, to ostatnie wydarzenia w Kościele unickim, t. j. latynizacya tego Kościoła.

Co do carosławia i idei rossyjskich, zapytaj, co to za dziwoląg? Czy jest to małpa o dwu nogach (wesołość), czy też osioł na trzech (ponowna wesołość), albowiem ty po raz pierwszy podobne nonsensa słyszysz. Wogóle żądaj dowodów na mniemane twoje występki, a kiedy powiedzą, że dowodów na razie niema, tylko prokurator oskarża na rozkaz Ministra, czy też kogoś innego, wtedy powiedz, że i ty także oskarżasz tego pana o taką zbrodnię i żądasz, by go zamknięto do więzienia, choć dowodów niemasz, a tylko podejrzenia. Jeszcze raz zwracam ci uwagę na to, żebyś unikał nawet napomknień o nazwiskach jakichkolwiek osób. Oni, chcą dowieść, że się tu ma do czynienia z tajną organizacyą, o której nikomu z nas nawet się i nie śniło, a która jakoby miała na celu oderwanie Galicyi. Dlatego, jeżeli każdy z nas stanie na tym punkcie widzenia, iż między nami istniał tylko związek przyjaźni, a nie posiadaliśmy żadnego wspólnego programu, nie mówiąc już nic o działalności, wtedy nie trudno dowieść, że działalność każdego jest prawem usprawiedliwiona. Co się odnosi do naszej działalności, to ty nic zupełnie nie wiesz o mojej, a ja o twojej. Informacye swoje co do *curriculum vitae* podaj tylko ogólnie i zawsze pamiętaj o tem, że należy mówić tylko o swojej własnej działalności i to jaknajpowściągliwiej. Jeżeli będziesz miał cokolwiek ważnego, a również i sprawozdanie z przesłuchania, zaraz poszlij ks. Ignacemu (Hudyma). Ty bracie nie smuć się. Lud z tobą, dowodem czego 4000 kor. dla ciebie zebranych. Do widzenia po naszem zwycięstwie.

Po odczytaniu powyższego listu na zapytanie przewodniczącego odpowiada osk. Bendasiuk, że on jest autorem listu.

Przew.: Jakoś tajemniczo ten list wygląda.

Osk.: Nic nie ma w nim nieprawdziwego.

Przew.: Jest nauka, jak ma Sandowicz zeznawać.

Osk.: Ale nie ma nic w tem złego.

W dalszym ciągu odczytał przewodniczący rozmaite zapiski sędziego śledczego, odezwę generalnego sztabu do prokuratoryi Państwa, jakiś artykuł pisany ręką Kołdry, a wyrażający się w sposób bardzo pogardliwy o JE. Metropolicie ks. Szeptyckim i jego przodkach.

Osk. Kołdra tłumaczy, że on nie jest autorem tego artykułu, lecz odpisał go z gazety *Russkaja Wola*.

Rozprawę odroczono do jutra.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Union-Bank w Wiedniu, filia Lwów, podaje do wiadomości interesowanych, że z dniem 2 marca 1914 obniżył oprocentowanie wkładek na książeczki na 4 prc.

OSTATNIA POCZTA.

* Ojciec św. przyjął onegdaj na posłuchaniu Arc. orm. kat. we Lwowie, ks. dr. Teodorowicza.

—

= *Hochschulcorrespondenz* donosi, że P. Minister oświaty dr. Hussarek obchodzić będzie w poniedziałek dnia 30 b. m. 25-letni jubileusz otrzymania doktoratu. Z okazyi tej wyższe zakłady naukowe w Austryi przygotowują rozmaite manifestacye.

= Onegdaj odbyło się w Pradze posiedzenie niemieckiej partyi agrarnej, na którem omawiano sytuacyę i stwierdzono, że bezpodstawna jest pogłoska, jakoby stronnictwo agrarne miało rozpocząć nowe rokowania ugodowe. Wprawdzie stronnictwo ze względów narodowych i politycznych jest za ugodą, jednakże chwili dzisiejszej nie uważa za odpowiednią do podjęcia rokowań ugodowych. Dotychczas niema także wspólnego organu dla Niemców w Czechach, nie można więc prowadzić wspólnej polityki niemieckiej.

= *Budapesti Hirlap* donosi, że prezydent ministrów hr. Tisza oświadczył w sprawie programu prac Sejmu węgierskiego, że przed feryami letniemi, załatwiony będzie tylko budżet i odbędą się obrady Delegacyi. Co do reformy administracyi, to projekt jej z pewnością będzie przedłożony Sejmowi po świętach Wielkanocnych, ale premier nie chce przynaglać jej załatwienia, ażeby opinia publiczna miała czas i możność zoryentowania się dokładnie w tych sprawach.

= Urzędowa *Rossia*, pisząc o wywiadzie pewnej wysokiej osobistości na temat nowego ugrupowania mocarstw z ostrzem zwróconem przeciw Austryi powiada, że uwagi owe, jeśli wogóle nie były tworem fantazyi dziennikarza, nie odpowiadają absolutnie opinii oficyalnych kół rossyjskich.

= Belgijska Izba deputowanych przyjęła ustawę, w myśl której pole walk pod Waterloo ma być zachowane jako pomnik historyczny.

= Sobranie bułgarskie zwołano na nadzwyczajną sesyę na 2 kwietnia.

= Agencya bułgarska zaprzecza doniesieniu z Belgradu, jakoby w Macedonii organizowały się tureckie lub bułgarskie bandy w sile 20.000 ludzi. Jest to wymysł rządu belgradzkiego, którego celem usprawiedliwienie wojskowych zarządzeń nadzwyczajnych na granicy bułgarskiej.

= Deputacya patryarchatu ekumenicznego wręczyła niektórym ambasadorom w Konstantynopolu memoryał w sprawie położenia Greków w Tracyi zachodniej. Deputacya ta zwracała także uwagę na położenie Greków w Anatolii i prosiła o pomoc.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 26 marca. Wczoraj przybyła tu pieszo grupa robotników z Mysłowic z powodu, że nie znalazła tam pracy. Prowadząca grupę kobieta Iwaśkowa z Narajowa, w pow. brzeżańskim, podała, że ludzi tych i wielu innych zwerbował do Mysłowic Drohomirecki, sekretarz ks. Hanyckiego, w Mysłowicach zaś nie dał im zarobku.

Kraków, 26 marca. Doniesiono dyrekcyi policyi, że obok stacyi Orłowa za Muszyną rzucił się pod pociąg Adolf Dobrowolski z Krakowa i poniósł śmierć. Przyczyna nieznana.

—

Wiedeń, 26 marca. JE. P. Namiestnik Korytowski przybył tu wczoraj rano.

Wiedeń, 26 marca. Dzienniki donoszą: P. Namiestnik Korytowski był dziś przed południem u Najj. Pana na posłuchaniu. Pan Namiestnik dziękował Monarsze za pełen łaskawości sposób, w jaki Najj. Pan wyróżnił działalność jego w sprawie przyjścia do skutku galicyjskiej reformy wyborczej; następnie złożył P. Namiestnik sprawozdanie o bieżących kwestyach, mianowicie także o stanie akcyi zapomogowej.

Po audyencyi udał się P. Namiestnik do P. Prezydenta Ministrów hr. Stürgkha i odbył z nim jednogodzinną konferencyę, w czasie której rozpatrywano akcyę zapomogową. W sprawie zwołania Sejmu nie ułożono się na dzisiejszej konferencyi.

U Najj. Pana był dziś na audyencyi dr. Kost' Lewicki celem złożenia podziękowania za odznaczenie z okazyi sprawy reformy wyborczej. Najj. Pan podkreślił, że każdego czasu miał dla Rusinów ojcowską pieczołowitość i wyraził nadzieję, że biorąc początek z reformy wyborczej, pożycie obu narodów będzie się pomyślnie rozwijało. P. dr. Lewicki odwiedził następnie P. Prezesa gabinetu hr. Stürgkha, urgując przyspieszenie akcyi zapomogowej.

Wiedeń, 26 marca. Najj. Pan Najw. rozporządzeniem z 24 marca zamianował drugiego wiceprezydenta Sejmu bośniackiego dr. Mikołaja Mandicza, zastępcą szefa rządu krajowego w Bośnii i Hercegowinie, a tajnego radcę Jul. Rohonyiego prezydentem nowoutworzonej Izby obrachunkowej w Bośnii i Hercegowinie. Zastępca szefa rządu krajowego prócz funkcyi administracyjnych będzie reprezentował rząd w Sejmie i będzie prowadził w nim jego politykę. Dr. Mikołaj Mandicz z zawodu adwokat, jeszcze przed aneksyą Bośnii brał nader żywy udział w życiu politycznem kraju, od zaprowadzenia konstytucyi w Bośnii należał do prezydyum Sejmu, był raz prezydentem, a 3 razy wiceprezydentem. Dr. Mandicz cieszy się nadzwyczajnem zaufaniem ludności bez różnicy wyznania to też akt łaski Monarszej mianujący go tak wysokim urzędnikiem administracyi kraju jest nietylko dowodem ojcowskiej pieczołowitości Monarchy dla kraju, ale i dojrzałości ludności, która w ciężkich dla Państwa czasach zdołała w niezbity sposób okazać swą wierność dla Monarchy i przywiązanie do Monarchii. Akt ten jednak żadną miarą nie może stanowić punktu wyjścia dla parlamentaryzacyi rządu krajowego, co w dość niedwuznaczny sposób niejednokrotnie podkreślał wsp. Min. skarbu dr. Biliński. Dr. Mandicz złożył mandat i zwinie kancelaryę adwokacką. Wspólny Minister skarbu dr. Biliński wysłał doń depeszę gratulacyjną. Wiceprezydentem Sejmu w miejsce dr. Mandicza został mianowany dr. Sunarić.

Wiedeń, 26 marca. W ciągnieniu loteryi klasowej 20.000 kor. wygrał los Nr. 10.915, po 10.000 kor. losy Nr. 96.043 i 81.096.

Echa tragedyi w kopalniach leńskich.

Petersburg, 26 marca. (Duma). Na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia były odpowiedzi na interpelacye do ministrów spraw wewnętrznych i handlu w sprawie nielegalnego postępowania osób urzędowych w związku z wypadkami w kopalniach leńskich w r. 1912.

Minister handlu oświadczył, że rząd w pełni uznaje ciężkie warunki życia tamtejszych robotników, ale obecnie usunięto już wiele niedomagań. Nowy zarząd dba o interesy robotników. Na zapytanie, czy winnych pociągnięto do odpowiedzialności, minister odpowiedział, że postępowanie Towarzystwa leńskiego było naganne, ale nie podpadało pod ustawę karną. Chociaż zatem nie można było pociągnąć Towarzystwa do odpowiedzialności, to jednak pod naciskiem ogólnej niechęci zmuszono je do zmiany całego personalu dyrekcyi.

Pomocnik ministra spraw wewnętrznych zaznaczył, że wielkie oddalenie pól złota nad Leną od centrum administracyi pociągnęło za sobą ten skutek, że powstało państwo w państwie. Strajk robotników zrazu wynikł z przyczyn gospodarczych, ale pozostawał pod wpływem komitetu, który się utworzył ze względów politycznych. Gdy musiano użyć wojska, uwięziono tylko tych, co do których zarządził to sąd. Przeciw oficerowi policyi Trenczence wytoczono śledztwo sądowe za strzały, których ofiarą padło kilka osób. Wyrok pokaże, czy można było uniknąć katastrofy. (Oklaski na prawicy, sykania i gwizdania na lewicy).

Duma jednomyślnie uchwaliła natychmiast przystąpić do rozprawy nad temi oświadczeniami rządu.

Przemawiało trzech posłów socyalistów, którzy ostro krytykowali rząd, poczem obrady odroczono.

Sprawa Caillaux.

Paryż, 26 marca. Sędzia śledczy przesłuchiwał wczoraj trzech funkcyonaryuszów *Figara*, którzy w dniu zamachu na Calmette'a weszli do salonu, gdzie czekała pani Caillaux i rozmawiali z sobą o kliszach, jakie na drugi dzień przed południem miano doręczyć pewnemu salonowi mód.

Świadkowie ci oświadczyli, że ani słowem nie wspomnieli o panu Caillaux ani o żadnem spodziewanem na dzień następny opublikowaniu kompromitujących dokumentów, jak to twierdzi pani Caillaux.

Paryż, 26 marca. Agencya Havasa zaprzecza pogłoskom o przesileniu gabinetowem.

Paryż, 26 marca. Izba deputowanych przyjęła wniosek Jaurèsa, aby komisyi śledczej w sprawie Rochette'a nadać prawa komisyi sądowej.

Paryż, 26 marca. Komisya przesłuchała onegdaj p. Barthou, który zaprzeczył temu, jakoby inspirował Calmette'a przeciw p. Caillaux. Na prośbę Doumergue'a i Caillaux interweniował u Calmette'a i udało mu się przeszkodzić ogłoszeniu pewnych dokumentów, za co mu Doumerque i Caillaux wyrazili podziękowanie. Od p. Caillaux dowiedział się, że Monis miał interweniować u generalnego prokuratora w sprawie odroczenia procesu Rochette'a.

—

Siedlce, 26 marca. (Tel. pryw.). Rozpoczęła się tu rozprawa przeciw Wiktorowi Wronie, współpracownikowi *Ziemi lubelskiej*, oskarżonemu przez ks. Władzyńskiego o wymuszenie pieniędzy na rzecz nielegalnej organizacyi niepodległościowo-rewolucyjnej. Do rozprawy powołano 40 świadków.

—

Rzym, 26 marca. Agencya Stefaniego donosi, że król podpisał dekret mianujący generała Grandiego ministrem wojny, a generała Tassoniego podsekretarzem stanu, w ministerstwie wojny.

Sofia, 26 marca. (Ag. bułg.) Rząd grecki zgodził się na propozycyę Bułgaryi, aby spór grecko-bułgarski w sprawie ustalenia granicy w okolicy stacyi Okczilar załatwiono wyrokiem rozjemczym któregoś z oficerów belgijskich.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 26-go marca 1914. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 636·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 842·50, Akcye Anglobanku 343·—, Akcye Unionbanku 607·50, Akcye Länderbanku 519·75, Akcye Bankvereinu 534·—, Akcye Bodencredit 1246·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 643·50. Akcye kolei państwowych 712·75, Akcye kolei Południowej 102·50, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 5015·—,

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

WYKAZ

pięciu liczb wyciągniętych

w c. k. Urzędzie loteryjnym we Lwowie

dnia 24 marca 1914.

31 — 7 — 52 — 70 — 53

W myśl patentu loteryjnego wzywa się strony interesowane, aby urzędowe wykazy nieprzyjętych lub zmniejszonych wkładek pieniężnych w kolekturach loteryjnych dokładnie przeglądnęły i kwoty nieprzyjęte lub też osiągnięte wygrane, za zwrotem oryginalnych kartek wkładkowych w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ciągnienia pobrały.

Jeżeliby zaś kolektor słusznej wypłaty odmawiał, lub też nie całkowicie uiszczał, to należy przedłożyć odnośną kartkę dotyczącemu Urzędowi loteryjnemu tem pewniej w wyż wspomnianym czasie' gdyż po upływie tego stanowczego terminu, wszystkie niepobrane wkładki i kwoty wygrane przepadają i nie mogą już być pod żadnym warunkiem żądane.

Następne ciągnienia we Lwowie odbędą się dnia 8 i 22 kwietnia 1914.

Z c. k. Urzędu loteryjnego dla Galicyi i Bukowiny.

Przyjechali do Lwowa

dnia 26 marca 1914.

Hotel Żorża. Pp.: J bar. Horoch z Kijowa, M. Giusel z Felsztyna, M. Biliński z Wiednia.

Hotel Europejski. Pp: B. Wiśniewski z Białego kamienia, S. Lewicki z Beska, W. Brzeski z Borysławia.

Hotel Imperial. P.: W. Borzemski ze Sarnek górnych. W. Stanek z Wiszenki.

Hotel Austria. P.: Dr. A. Kolesa z Wiednia.

Hotel Sans Souci. P.: Z. Klemensiewicz z Krakowa.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 26 marca 1914.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	642·—	652·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	391·—	396·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	507·—	514·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	520·—	530·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	90·50	91·20
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	91·20	91·90
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	85·10	85·80
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	90·—	90·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
¹) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	94·70
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	88·—	—·—
¹) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	83·40	84·10
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	90·70	91·40
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	98·—	98·70
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	90·70	91·40
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·—	82·70
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·30	82·—
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	83·50	84·20
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·50	82·20
²) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·50	81·20
„ „ „ 4 pr.	81·30	82·—
„ „ „ 4 pr.	81·—	81·70
„ „ Krakowa	81·30	82·—
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·47
20 frankówka	19·—	19·12
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	252·90	257·10
100 marek niemieckich	117·60	118·—

¹) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 23 marca 1914.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	82·80	83·—
styczeń-lipiec	82·70	82·90
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86·55	86·75
kwiecień-październik	86·70	86·90
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1630·—	1670·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	442·—	452·—
„ „ 1864 po 100 zł.	680·—	690·—
„ „ 1864 po 50 zł.	350·—	360·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·50	103·70
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83·10	83·30
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86·45	87·45
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·75	104·75
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	108·70	109·70
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	86·50	87·50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	86·40	87·40
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	429·25	431·25
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86·95	87·95
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86·45	87·45
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84·75	85·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	91·50	92·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·60	92·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·60	92·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888. 4 prc.	87·75	88·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·25	90·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	87·50	88·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	87·75	88·75
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	86·20	87·20
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	86·—	87·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	105·10	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	98·60	98·80
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	472·—	482·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	235·—	245·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	293·—	303·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	83·70	84·70
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·50	—·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	82·—	83·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	83·40	84·40
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	98·25	99·25
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·85	81·85
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	108·—	116·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	225·80	228·60
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	281·—	291·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	242·—	252·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	91·—	92·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·90	—·—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83·25	84·25
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	87·—	88·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	90·75	91·50
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·25	92·25
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·25	84·25
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	91·—	92·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	90·50	91·50
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	82·—	83·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	91·75	92·75
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	91·75	92·75
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 200 złr.	78·—	79·—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	83·50	84·50
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	108·50	109·50
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	109·—	110·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapesztenskie (Basilika) 5 złr.	26·25	30·25
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	475·—	485·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	58·—	64·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	51·50	55·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	31·25	35·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	105·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	343·50	344·50
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	394·—	398·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3665·—	3675·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	637·25	638·25
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	841·—	842·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	734·—	735·50
Gal. banku hip. 200 złr.	643·50	644·50
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	519·40	520·40
„ Austro-węg. 1400 kor.	1958·—	1968·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	608·25	609·25
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	276·50	277·50
Zivnostenska banka 100 złr.	272·50	273·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	405·—	415·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	405·—	407·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1250·—	1258·80
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	5000·—	5040·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	363·—	365·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	511·50	515·50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	290·—	295·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	819·—	820·—
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2480·—	2501·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	943·—	947·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	307·—	310·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	990·—	1000·—
Schodnicy 500 kor.	441·—	445·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	436·50	438·50
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·62½	117·82½
Włoskie Banki	95·02½	95·20½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·04¾	24·08¾
Paryż za 100 franków	95·37	95·35
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	253·—	254·—
Szwajcarskie Banki	95·32½	95·47½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·43
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·08	19·12
20-markówka	23·54	23·58
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·57½	117·77½
Włoskie banknoty za 100 lir	95·10	95·30
Ruble	252·75	253·75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. III. 5309/13 (4838 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy zaliczkowej w Jeziernej, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 429 ks. gr. Kokutkowce z parc gr. lkat. 1362,

b) lwh. 1/2 z 1/2 z 600/2400 lwh. 187 ks. gr. Kokutkowce pgr. llk. 1415, 1417, 1420, 1421. 1423, 1424, 1426, 1427, 1428/1, 1428/2, 1429/1, 1429/1, 1429/3, 1430, 1431. 1432/1, 1432/2, 1433, 1434, 1435/1, 1435/2, 1435/3, 1435/4, 1437/1, 1437/2, 1437/3, 1437/4, 1437/5, 1438, 1439, 1440/1, 1440/2, 1440/3, 1440/4, 1441. 1442, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448/1, 1448/2, 1452, 1455/1, 1453/1, 1453/2, 1453/3, 1453/4, 1454, 1455, 1456, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462/1, 1462/2, 1463/1, 1463/2

Wartość szacunkowa:
ad a) 700 kor.,
ad b) 185 kor. 76 h.
Najniższa oferta:
ad a) 466 kor 66 h.,
ad b) 123 kor. 32 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. E.2088/13 (16) (4840 3—3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Spółki pożyczkowej w Bełzie, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. 9, na zasadzie sądowej zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 16/20 267 ks. gr. Bełz składającej się z lpbud. Całość o obszarze 8 ar. 06 s. kw., na której stoi dom parterowy murowany o 6 pokojach, 1 sieni, częścią gontem a częścia dachówką kryty,

b) lwh. całej 971 ks. gr. Bełz składającej się z 1 pgr. o obszarze 1 ar. 73 kw. m.

Wartość szacunkowa:
ad a) 8004 kor. 80 h,
ad b) 1730 kor.
Najniższa oferta:
a) 4205 kor. 60 h.
b) 865 kor.

Do realności lwh. 267 tej samej ks. gr. należą następujące przynależności: sztachety drewniane, parkan z bramą i furtką, studnia, wychodki drewniane, 4 kasztany i 2 akacye oszacowane na 406 kor. 40 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół oceniania itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie tut., w oddz. kanc. w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bełz, dnia 23 lutego 1914.

L. cz. E. XI. 6264/13 (7) (4837 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnopola, odbędzie się dnia 24-go kwietnia 1914 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 5401 ks. gr. Tarnopol, pgr. lk. 1489,

b) lwh. 4117 ks. gr. Tarnopol, pgr. 1488,

c) lwh. 6311 ks. gr. Tarnopol, pgrnt. 3259,

d) lwh. 5565 ks. gr. Tarnopol, pgrnt. 1648,

e) lwh. 5902 ks. gr. Tarnopol, pbud. 1068/1 i budynki.

Wartość szacunkowa:
ad a) 570 kor.,
ad b) 1300 kor.,
ad c) 2000 kor.,
ad d) 1000 kor.,
ad e) 5084 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 380 kor.,

ad b) 866 kor. 67 h.,
ad c) 1333 kor. 33 h.,
ad d) 666 kor. 67 h.,
ad e) 2542 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C k. Sąd powiatowy Oddział XI.
Tarnopol, dnia 24 lutego 1914.

Ч. сп. Е. 858 13 (5) (4649 3—3)

Едикт ліцитацийний.

На жадане Товариства задаткового в Комарні, заступленого через адв др. Печерского, відбуде ся 7 мая 1914, о годині 10 перед полуднем, в суді низше виміненім в бюрі ч. 22 в Комарні, ліцитация реальности обнятої вгч. 124 кн. ґр. гром. Погірці, з вилуч нем парц. ґр. чк. 2423 2, становлячої цвинтар гр. кат. а також 1/4 часть реальности обнятої вгч. 404 кн. гр. тоїж громади, становлячої сільске господарство ґрунтове враз з прин леж ностями, складаючих ся з хатя і комірки.

Нерухомости згадані виставлені на ліцитацию суть оцінені а то:

1. реальність вгч. 124 (окрім парц ґрунт. ч. кат. 2423 2 на 2302 кор. 88 сот. а приналежности на 600 кор.,

2. 1 4 часть реальносту вгч. 404 на 61 кор. 54 сот.

Найнизша ціна виносить:
ad 1. — 1536 кор.,
ad 2. — 42 кор., понизше тої ціни продаж не прийде до ціни.

Варункі ліцитацийні, котрі рівночасно затверджують і відносячі ся до тих нерухомостий документа (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оціненя і т. д.), може кождий маючий охоту купитя переглянути підчас годин урядових в суді низше виміненім в бюрі ч. 22.

Такі права супротив котрих отся ліцотация булаби недопускаема, належить зголосити до суду найпізнійше при зизначенім терміні ліцитацийнім, інакше домаганя того року що до самої нерухомости не моглиби вже бути з успіхом піднесені

Тоті особи, для котрих які права або тягарі на повисших нерухомостях вже тепер істнують, або в току поступованя ліцитацийного повстануть, завідомлені будуть о дальших кроках того поступованя лишень через прибіте на таблици судовій, если не мешкають в окрузї суду низше виміненого і не вкажуть томуж судови повновласника до доручень в осідку суду замешкалого.

Ц. к. Суд повітовий, Віддїл III.
Комарно, дня 22 вересня 1913.

L. cz. E. 1749/12 (12) (4783 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Zakładu kredytowego w Bełzie, Kasy zaliczkowej w Krystynopolu i Izraela Herscha Friedera w Bełzie, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 9 na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków licytacya realności:

lwh. 188 ks. gr. Wierzbiąż składającej się z 8 pgr. i 1 pbud. o łącznym obszarze 4 morgi 162 sąż² wraz z domem, stodołą, stajnią i spichlerzem słomą kryte.

Wartość szacunkowa 10.640 kor.

Najniższa oferta 6426 kor. 67 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciag katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Bełz, dnia 6 marca 1914.

Do L. Nam. VIII. c. 910/1 (4754 3—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy 16 galarów i 16 łodzi dla robót regulacyjnych na rzece Dniestrze w obrębie c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru odbędzie się dnia 6 kwietnia 1914 o godzinie 12 w południe publiczna rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie regulacyi Dniestru w Stanisławowie.

Ogólne i szczegółowe warunki tej dostawy wyłożone będą do przejrzenia w godzinach urzędowych w c. k. Kierownictwie regulacyi Dniestru w Stanisławowie.

Oferty, sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 kor. i we wadyum wysokości 400 kor., należy składać w Ekspozyturze c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru w Zaleszczykach do godziny 12 w południe dnia wyżej oznaczonego.

Wadyum ma być złożone przed licytacyą w c. k. Urzędzie podatkowym w Stanisławowie, a to w gotówce lub w pupilarnych papierach wartościowych, odpowiadających co do jakości postanowieniom rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 30 grudnia 1909 Dz. u. p. Nr. 9 z roku 1910, a dotyczący kwit urzędowy ma być dołączony do oferty.

W ofercie sporządzonej ściśle według poniżej podanego wzoru mają być podane cyframi i słowami żądane ceny jednostkowe za jeden galar każdego typu i jedną łódź obydwu typów z osobna.

Oferty wniesione po godzinie 12 w południe oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie albo niezaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 17 marca 1914.

(Wzór oferty.)

(Stempel 1 korona)

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w terminie do końca maja 1914 dostarczyć dla robót regulacyjnych na Dniestrze w obrębie Ekspozytury c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru w Zaleszczykach szesnaście galarów i szesnaście łodzi.

Żądam (my) za jeden galar typu I. . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jeden galar typu II. . . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jeden galar typu III. . . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jeden galar typu IV. . . . kor. . . słownie . . . . , za jedną łódź pionierską większą . . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jedną łódź pionierską mniejszą . . . kor. . . hal. słownie . . . .

Warunki licytacyjne znam (my) dokładnie i poddaję (my) się im bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . . dnia . . . marca 1914.
(Podpis i miejsce zamieszkania.)

L. cz. E. 2834 13 (4) (4941 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Kasy zaliczkowej i oszczędności w Łańcucie, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5 licytacya całych realności lwh. 56 i 1080 ks. gr. Staremiasto (Przychojec) wraz z przynależnościami oszacowane na 2150 kor.

Najniższa oferta wynosi 1433 kor. 32 h., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 6 marca 1914.

L. cz. E. 1600/13 (12) (4944 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egz kwującej firmy Jos. H. Heiber w Stryju, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 544 całej realności składającej się z pgrt. 3787/1 obszaru 4 a. 32 m.² i lwh. 1164 całej realności składającej się z pgrt 3782/2 obszaru 4 ar 28 m.²,

b) lwh. 1074 ks. gr. Rozwadów całej realności składającej się z pgr. 3779,2 obszaru 10 ar. 29 m.²

c) Na powyższych parcelach na południowych krańcach stoi dom, obok wychodek pod domem piwnica.

Wartość szacunkowa:
ad a) 500 kor.,
ad b) 300 kor.,
ad c) 8450 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 250 kor.,
ad b) 150 kor.,
ad c) 4225 kor.

Do realności lwh. 1164 ks. gr. Rozwadów należą następujące przynależności: studnia z pompą żelazną oceniona na 300 kor., najniższa oferta 150 kor., do realności lwh. 544 i 1164 należą: ogrodzenie tj. płot sztachetowy 36 m. i parkan z desek 54 m. ocenione na 90 kor., najniższa oferta 45 kor.,

wreszcie do realności lwh. 1074 należy kręgielnia oceniona na 80 kor., najniższa oferta 40 kor. — razem najniższa oferta 4860 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Oddziale kanc. Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mikołajów, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. III. 2062/13 (4747 3—3)

Strona zobowiązana Berta Hirschhorn i Laura König.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej dr. Hermana Zeilera, adw. we Lwowie, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. III., na zasadzie warunków, które się niniejszem zatwierdza, licytacya następujących realności ks. gr. III. dz. m. Lwowa lwh. 353 (oznaczenie realności) pod lk. 4373/3 przy ul. Smerekowej pod l. or. 6 składa się z pbud. o powierzchni 396 m² i domu parterowego.

Wartość szacunkowa wynosi 23.760 kor.

Najniższa oferta 11.880 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd cywilny we Lwowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I.,
Oddział III.
Lwów, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. E. 2984/13 (4897 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa Zaszczyta Zemli we Lwowie odbędzie się dnia 23 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w tutejszym sądzie w biurze Nr. 9 licytacya realności lwh. 223 ks. gr gm. kat. Jaworów.

Nieruchomość ta oceniona została na 1860 kor.

Najniższa oferta wynosi 1240 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 11 marca 1914.

L. cz. E. 23/14 (6) (4909 2—3)

Edykt.

Dnia 8 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 odbędzie się licytacya:

połowy realności lwh. 392 gm. Uście zielone wraz z przynależytościami składającemi się z drzew owocowych i budulcowych.

Nieruchomość oceniona jest na 1000 kor., przynależność na 60 kor.

Najniższa cena wynosi 706 kor. 66 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, 24 lutego 1914.

L. cz. E. 182/13 (12) (4882 2—3)

Strona zobowiązana: dr. Jan Marszał w Sieniawie i Jadwiga Wacnikowa we Lwowie.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Antoniego hr. Potockiego odbędzie się dnia 15 kwietnia 1914 o godzinie 10 30 przed południem w biurze Nr. 21, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących nieruchomości:

a) lwh 273 ks. gr. tab. Tarnów majętność Korzeniów,

b) lwh. 566 ks. gr. Bobrowa realność wiejska.

Wartość szacunkowa:
ad a) 358.841 kor.,
ad b) 158.486 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 239 227 kor.,
ad b) 105.457 kor.

Do realności lwh. 566 ks. gr. Bobrowa należą przynależności oszacowane na 16 990 kor., zaś co do majętności Korzeniów należą przynależności oszacowane na 35.740 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k Sąd obwodowy w Tarnowie i c. k. Sąd powiatowy w Dębicy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C k. Sąd obwodowy. Oddział IV.
Tarnów, 26 lutego 1914.

L. cz. E. 1342/13 (5024)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Leiby Lippy, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 8, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 1218 ks. gr. gm. Bołszowce, cała realność,

b) lwh. 39 ks gr. gm. Słoboda konk., cała realność.

Wartość szacunkowa:
ad a) 3760 kor,
ad b) 1230 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 1880 kor,
ad b) 820 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bołszowce, 14 marca 1914.

L. cz. E. 1535/12 (29) (5064)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jana Marczyńkiego, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya połowy realności lwh. 6 gminy Brzyszcze.

Cena szacunkowa 4920 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2460 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Żółkiew, dnia 5 lutego 1914.

L cz. E. 3340/13 (15) (5055)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie podpisanym w biurze Nr. sali 2, odbędzie się licytacya realności lwh. 424 ks. Dzików, składającej się z pgr. 645/8 i pb 244 o powierzchni 14 ar. 67 m², domu murowanego parterowego Nr. 232 oznaczonego oraz szopy i wozowni.

Nieruchomość ta oszacowana na 8325 koron.

Najniższa oferta 5550 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Dokumenta powyższe można przejrzeć w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną — należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 132/13 (20) (5038 1—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Zakładu kredytowego i oszczędności w Leżajsku, odbędzie się dnia 25 kwietnia 1914 o godz 9 przed południem, w biurze Nr. 5, licytacya realności:

a) lwh. 430 i
b) lwh. 431 ks. gr. Ożanna.

Wartość szacunkowa 254 kor.

Najniższa cena wynosi 169 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 5565/13 (4) (5058)

Edykt licytacyjny.

Dnia 6 maja 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. sali 2, licytacya realności lwh. 473 ks. Dąbrowica, składającej się z pgr. o powierzchni 9 ha. 05 a. 70 m² i budynków gospodarczych.

Nieruchomość ta oszaczowana na 8800 koron.

Najniższa oferta wynosi 5866 kor. 66 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Dokumenta powyższe można przejrzeć w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Tarnobrzeg, 17 marca 1914.

L. cz. E. 1944/13 (6) (778)

Edykt licytacyjny.

Dnia 8 kwietnia 1914 o godzinie 12 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9 licytacya 1/6 części realności lwh. 7 ks. gr. gm. Podliski.

Nieruchomość tę oszacowano na 259 kor. 10 h.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 172 kor. 72 h.

Wszelkie dokumenta odnoszące się do tej licytacyi przejrzeć można w sądzie tutejszym podczas godzin urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sądowa Wisznia, dnia 20 lutego 1914.

L. cz. E. 2204/13 (7) (775)

Edykt licytacyjny.

W sądzie niżej wymienionym biuro Nr. 9, odbędzie się dnia 8 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem licytacya realności:

a) połowy lwh. 62 ks. gr. gm. Wykowice,

b) całej lwh. 145 ks. gr. gm. Wykowice,
c) całej lwh. 189 ks. gr. gm. Wykowice.
Nieruchomości te są ocenione:
ad a) 377 kor. 85 h.,
ad b) 730 kor. 20 h.,
ad c) 190 kor. 89 h.
Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:
ad a) 251 kor. 90 h.,
b) 486 kor. 80 h.,
ad c) 127 kor. 26 h.
Wszelkie dokumenta odnoszące się do tej licytacyi przejrzeć można w sądzie tutejszym podczas godzin urzędowych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sądowa Wisznia, dnia 20 lutego 1914.

L. cz. E. 2876/13 (6) (5061)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Jakóba Reissa w Winnikach odbędzie się dnia 15 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacya realności obj. lwh. 668 gm. Lesienice.
Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 349 kor. 56 h.
Najniższa cena wynosi 233 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.
C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Winniki, dnia 2 marca 1914.

L. cz. E. 1105/13 (17) (5051)
Edykt licytacyjny.
W sądzie niżej wymienionym biuro Nr. 9, odbędzie się dnia 15 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem licytacya realności:
a) całej lwh. 1266 ks. gr. gm. Sądowa Wisznia,
b) całej lwh. 65 ks. gr. gm. Sądowa Wisznia,
c) całej lwh. 419 ks. gr. gm. Dołhomościska.
Nieruchomości te ocenione są na:
ad a) 12.213 kor. 12 h.,
ad b) 5331 kor. 70 h.,
ad c) 462 kor. 96 h.
Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:
ad a) 8142 kor.,
ad b) 3554 kor.,
ad c) 308 kor. 62 h.
Wszelkie dokumenta odnoszące się do tej licytacyi przejrzeć można w sądzie tutejszym podczas godzin urzędowych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sądowa Wisznia, dnia 20 lutego 1914.

L. cz. E. 6089/13 (6) (4700)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Jakóba Fuchsa odbędzie się dnia 16 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w kancelaryi gminnej w Rohaczynie wsi publiczna licytacya na podstawie warunków licytacyjnych zatwierdzonych uchwałą z dnia 26 lutego 1914 L. czyn. E. 6089/13 (5).
Przedmiot licytacyi: wydzierżawienie przemysłu gospodnio-szynkarskiego w Rohaczynie wsi przysługującego Józefowi Andruszków na podstawie koncesyi c. k. Starostwa w Brzeżanach, jako władzy przemysłowej.
Czas dzierżawy 5 lat.
Cena wywołania 80 kor. rocznie, poniżej tej ceny wydzierżawienie nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne można przeglądać w niżej podpisanym biuro Nr. 26 w godzinach urzędowych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brzeżany, dnia 4 marca 1914.

L. cz. E. 2575/13 (6) (5043)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie J. Schamy Alstera we Lwowie zastąpionego przez adw. dra Oswalda Bergera we Lwowie, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1914 o godz. 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 w Niemirowie licytacya:
a) realności lwh. 39 gminy Niemirów składającej się z parceli gr. I. kat. 8 2 obszaru 1 ar. 70 m. kw,
b) realności obj. lwh. 1139 składającej się z parceli bud. l. kat. 358 obszaru 2 ary 95 m. kw., na której znajduje się dom murowany z cegły i kamienia.
Nieruchomości te, wystawione na licytacyę są ocenione:
a) 1600 kor.,
b) 11.000 kor.
Najniższa cena szacunkowa:
ad a) wynosi 1066 kor. 67 hal., zaś
ad b) wynosi 5500 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej neruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirów. dnia 2 marca 1914.

L. cz. E. IV. 4742/13 (8) (5018)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Kasy oszczędności m. Stryja odbędzie się dnia 29 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 140 w Stryju licytacya realności lwh 2475 gm. Stryj, położonej przy ul. Jagiellońskiej o powierzchni 577 m², na której stoi dom murowany jednopiętrowy.
Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione na 52 340 kor., przynależności zaś: studnia z pompą żelazną na 280 kor.
Najniższa cena wynosi 26.170 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 17 marca 1914.

L. cz. E. X. 4064/13 (7) (5019)
Dnia 4 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 140, odbędzie się licytacya 3/4 niewydzielonych części realności lwh. 247 gm. Siemiginów wraz z chatą drewnianą słomą krytą.
Cena szacunkowa wynosi 780 kor.
Najniższa cena poniżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie wynosi 520 kor.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do sprzedać się mających realności dokumenty można przejrzeć w Oddziale kancelaryjnym tut. sądu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. X.
Stryj, dnia 7 marca 1914.

L. cz. E 1736 13 (777)
Edykt licytacyjny.
Dnia 8 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya:
a) całej realności lwh. 385 ks. gr. gm. Podliski,
b) całej realności lwh. 319 ks. gr. gm. Podliski,
c) całej realności lwh. 506 ks. gr. gm. Podliski,
d) całej realności lwh. 521 ks. gr. gm. Podliski,
e) 1/3 części realności lwh. 38 ks. gr. gm Podliski.
Wartość szacunkowa:
ad a) 4176 kor. 41 h.,
ad b) 808 kor. 68 h.,
ad c) 834 kor. 56 h.,
ad d) 761 kor. 06 h.,
ad e) 174 kor. 93 h.
Najniższa cena poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:
ad a) 2784 kor. 26 h.,
ad b) 539 kor. 12 h.,
ad c) 556 kor. 36 h.,
ad d) 507 kor. 36 h.,
ad e) 116 kor. 62 h.
Warunki licytacyjne oraz inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9, podczas godzin urzędowych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sądowa Wisznia, 27 grudnia 1913

L. cz. E. 3275/13 (12) (5059)
Edykt licytacyjny.
Dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej podpisanym w biurze Nr. 2 odbędzie się licytacya:
1. realności lwh. 158 gminy Nadbrzezie, składającej się z pb. i gr. o łącznej powierzchni 29 ar. 16 m² oraz domu mieszkalnego,
2. realności lwh. 278 gminy Nadbrzezie składającej się z pgr. 553/9 o powierzchni 57 ar. 55 m².
Nieruchomości te oszacowano:
ad 1. na 2669 kor. 50 hal.,
ad 2. na 1600 kor.
Najniższa oferta wynosi:
ad 1. 1779 kor. 67 hal.,
ad 2. 1066 kor. 67 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Dokumenta powyższe można przejrzeć w biurze Nr. 4.
Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.
C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Tarnobrzeg, 19 lutego 1914.

L. cz. E. 1485 12 (5025)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Banku zaliczkowego, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. 8, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności.
lwh. 879 ks. gr. gm. Bołszowce cała realność.
Wartość szacunkowa 3470 kor.
Najniższa oferta 1760 kor.
Do realności lwh. 879 ks. gr. gm. Bołszowce należą przynależności oszacowane na 50 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bołszowce, dnia 14 marca 1914.

L. cz. E 2153/13 (5026)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Tow. dla handlu i przemysłu w Bołszowcach, odbędzie się dnia 10 kwietnia 1914 o godzinie 8.30 przed południem w biurze Nr. 8, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. 47 ks. gr. gm. Bołszowce, cała realność,
b) lwh. 212 ks. gr. gm. Bołszowce, cała realność,
c) lwh. 217 ks. gr. gm. Bołszowce, cała realność.
Wartość szacunkowa:
ad a) 4200 kor.,
ad b) 4200 kor.,
ad c) 9600 kor.
Najniższa oferta wynosi:
ad a) 2800 kor.,
ad b) 2800 kor.,
ad c) 6400 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bołszowce, 7 marca 1914.

L. cz. E. 2957/12 (5022)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Masy konk. Zakładu kredyt. odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 8·30 przed południem w biurze Nr. 8, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:
lwh. 187 ks. gr. gminy Bołszowce 2/3 części realności.
Wartość szacunkowa 2800 kor.
Najniższa oferta 1400 kor.
Ponizej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bołszowce, dnia 14 marca 1914.

L. cz. E. 789/13 (18) (4937)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Stowarzyszenia „Samopomoc“ w Lubaczowie odbędzie się w sądzie niżej wymienionym dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 9, na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków licytacya realności:
lwh. 136 składającej się z 6 pgr. o obsz. 1 mg. 591 sąż² wraz z domem stodołą i chlewami.
lwh. 363 składającej się z 1 pgr., całość o obsz. 68 sąż² ks. gr. Dłużniów z Winnikami.
Wartość szacunkowa:
ad a) 2830 kor.,
ad b) 68 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 1886 kor. 67 hal.,
ad b) 45 kor. 33 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kanc. w biurze Nr. 9.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 24 lutego 1914.

L. cz. E. IV. 5582/13 (5) (4832)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Kasy zaliczkowej w Nowym Sączu, odbędzie się dnia 1 maja kwietnia 1914 o godzinie 11 prz d południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 122, licytacya realności lwh. 1 gm. Przydonica.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 14.990 kor. 75 hal.
Najniższa cena wynosi 9993 kor. 84 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 120.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 7 marca 1914.

L. cz. E. 1694/13 (6) (5033)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Mozesa Klahra w Magierowie, odbędzie się dnia 4 maja 1914 o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. IV. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
lwh. 868 ks. gr, Wiszenka 1/2 gospodarstwa wieskiego z domem,
lwh. 2089 ks. gr. Wiszenka 1/2 realności składającej się z pgr. 4637 2, 4638/2 wydzielonych z lwh. 668.
Obie realności zostaną łącznie sprzedane.
Wartość szacunkowa 1380 kor.
Najniższa oferta 920 kor.
Koszta ułożenia warunków licyt. oznacza się na 12 kor. 10 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Tut. urząd ksiąg gruntowych zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Janów, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. E. 1073 13 (4) (5035)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Apolonii Miśkowiec w Rabce odbędzie się dnia 2 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya:
a) 1/16 części realności lwh. 3,
b) 1/8 części realności lwh. 5,
c) 1/4 części realności lwh. 19 ks. gr. gm. Rabka objętych, zobowiązanej Zuzanny Pędzimężowej własnych
Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na:
ad a) 714 kor. 37 hal.,
ad b) 159 kor. 93 hal.,
ad c) 859 kor. 70 hal.,
przynależności zaś na 18 kor. 62 hal.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 476 kor. 25 hal.,
ad b) 106 kor. 62 hal.,
ad c) 573 kor. 14 hal.,
przynależności zaś na 12 kor. 42 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jordanów, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. E. 48/14 (4) (5060)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Rudniku odbędzie się dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w

biurze Nr. 11 licytacya 9/20 części realności lwh. 188 gm. Wólka tanewska, wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew rosnących na parc. gr. 1496/1 i 1497/3 oraz studni.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2171 kor. 43 hal., przynależności zaś na 480 kor.

Najniższa cena wynosi 1588 kor. 64 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ulanów, dnia 9 marca 1914.

L. cz. E. 6271/13 (5) (4833)

Edykt licytacyjny.

W dniu 15 kwietnia 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 8, w sądzie niżej wymienionym odbędzie się licytacya:

a) całej realności obj. lwh. 149 ks. gr. gm. Dąbrówka ruska,

b) całej realności obj. lwh. 225 ks. gr. gm. Dąbrówka ruska, wraz z przynależnościami, opisanemi w protokole z 22 stycznia 1914 E. 6271/13 (2).

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione:
sd a) na kwotę 500 kor.,
sd b) na kwotę 500 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 333 kor. 33 h.,
ad b) 333 kor. 33 h.,
obie razem będą sprzedane jako jednostka gospodarcza za 666 kor. 66 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Sanok, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. E. 2613/13 (5034)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chaima Fischlera odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie w biurze Nr. 9, licytacya realności lwh. 204 ks. gr. gm. kat. Zawadów z przynależytościami.

Nieruchomość ta oceniona została na 946 kor.

Najniższa oferta wynosi 630 kor. 68 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 10 marca 1914.

L. cz. E. 2106/13 (5023)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Mendla Biera odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 8, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności: pgr. lk. 26/3 i 44/6, wchodzących w skład realności lwh. 307 gminy Dryszczów.

Wartość szacunkowa 420 kor.

Najniższa oferta 280 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bołszowce, 24 marca 1914.

L. cz. E. 1193/13 (11) (5046)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Niemirowie, zastąpionej przez adw. dr. Rosenberga w Niemirowie, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, w Niemirowie, licytacya następujących nieruchomości:

a) połowy realności lwh. 230 gm. Wróblaczyn, składającej się z pbud. 314 i 373 oraz pgr. 299/1, 300/2, 302/2, 302/4, 303/2, 303/3, 303/4, 303/5, 304/2, obszaru 2 ha. 36 ar. 39 m. kw.,

b) połowy realności lwh. 1366 gminy Wróblaczyn, składającej się z drogi pgr. 4107,

c) połowy realności lwh. 1367 gminy Wróblaczyn, składającej się z pbd. 315 pgr. 300/1, 302/3, 302/1, 303/1, 299/2, 304/1 o obszarze 2 ha. 36 ar. 39 m².

Realności te zostaną sprzedane łącznie, gdyż powstały one przez podział dawnego ciała hipotecznego lwh. 230, a dozwolono licytacyi co do połowy tego pierwotnego ciała hipotecznego.

Wartość szacunkowa nieruchomości wystawionych na licytacyę ustala się:
ad a) na 1490 kor. 50 h.,
ad b) na 50 kor.,
ad c) na 1403 kor.

Najniższa cena wynosi ad a), b) i c) 1962 kor. 33 h.

Do realności lwh. 230 i 1367 gminy Wróblaczyn należą następujące przynależności:

1. chata, sień i stajnia wartości 600 koron,
2. stodoła wartości 200 koron,
3. drzewa owocowe i inne wartości 145 koron,
4. ogrodzenie wartości 5 koron,
5. chata, stodoła i szopa wartości 700 koron,
6. drzewa rosnące wartości 75 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Sądem egzekucyjnym jest sąd tutejszy.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirów, dnia 16 marca 1914.

L. cz. E. 579/13 (5053)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kopla Melzera odbędzie się dnia 23 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I., w Śniatynie, licytacya realności obj.:

a) lwh. 443/II. gminy Śniatyn składającej się z pgr. 801/2;

b) lwh. 461/II. gm. kat. Śniatyn składającej się z pbud. 291, na której stoi dom blachą kryty wraz z przynależnościami, składającej się z parkanu.

Obie realności stanowią jedną całość i razem zostaną zlicytowane.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione, a to:
ad a) lwh. 443 na 540 kor.,
ad b) lwh. 461 na 4981 kor.,
przynależności zaś na 30 kor.

Najniższa cena wynosi połowę cenę szacunkowej:
ad a) lwh. 443 — 270 kor.,
ad b) lwh. 461 — 2505 kor.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytajnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. E. X. 4323/13 (7) (5020)

Edykt

Dnia 4-go maja 1914 o godzinie 8·30 przed południem w biurze Nr. 140 odbędzie się licytacya realności gm Stryj:
a) lwh. 2720,
b) lwh. 2062 i
c) lwh. 2808.

Cena szacunkowa:
ad a) 1000 kor.,
ad b) 6112 kor.,
ad c) 5245 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi:
ad a) 666 kor. 66 h.,
ad b) 4074 kor. 66 h.,
ad c) 2622 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Oddziale kanc. tut jezego sądu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stryj, dnia 2 marca 1914.

L. cz. E. 490/13 (5077 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Józefa Igla w Birczy, odbędzie się dnia 30 marca 1914 o godzinie 10 przed południu w biurze Nr. 11, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 541 ks. gr. Piątkowa górna, cała realność,

b) lwh. 272 ks. gr. Żohatyn, cała realność.

Wartość szacunkowa:
ad a) 45.878 kor. 15 h.,
ad b) 262 kor. 50 h.

Najniższa oferta:
ad a) 30.584 kor. 44 h.,
ad b) 175 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddz. kanc. w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bircza, dnia 3 lutego 1914.

L. cz. E. 117/13 (14) (4974 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. gal. Prokuratoryi Skarbu Państwa we Lwowie, odbędzie się dnia 14 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 90 licytacya dóbr Dźwiniacz majętności tabularnej obj. lwh. 606 dla większych posiadłości c. k. sądu obwodowego w Samborze, składających się z przestrzeni za lesionych, łąk i pastwisk wraz przynależytościami, składającemi się z domku dla leśnego i prawa polowania.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 416.933 kor. 68 h. przynależności zaś na 2370 kor.

Najniższa cena wynosi 279.535 kor. 78 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 93.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. E. 874/12 (40) (4938)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie współwłaścicieli odbędzie się dnia 15 go kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1, powtóra dobrowolna licytacya przez zniesienie współwłasności realności lwh. 91 ks. gr. gm. kat. Rozembark objętej, Kiwy Wassermanna w dwóch drugich częściach, Hermana Berglasa w 3/8 częściach, zaś Benjamina Eichhorna i Judy Wagschala i Apolonii z Rąpałów Łaskawskiej po 1/8 części własnej.

Realność powyższa składa się ze starego domu, stodoły, 72 sztuk drzew owocowych, 24 wierzb rosnących, oraz parcel gruntowych o łącznym obszarze 5 morgów 245 s², z wyłączeniem nowego budynku mieszkalnego.

Cena wywołania, a zarazem najniższa cena kupna wynosi kwotę 3800 kor.

Wierzytelności, oraz służebności hipotecznie zabezpieczone na powyższej realności musi nabywca przejąć bez względu na to, czy mają pokrycie w masie podziałowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 7 marca 1914.

L. cz. E. XXI. 5319/13 (8) (4954)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galic. Banku budowlanego, stow. zar. z ogr. poręką we Lwowie zastąpionego przez adw. dra Stanisława Ungera we Lwowie, ul. Akademicka l. 12, odbędzie się dnia 8 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym przy ul. Sądowej l. 7, Sala rozpraw Nr. XI, drzwi 82 na I. p.

1. licytacya realności obj. lwh. 2176/II. Dz.ks. gr. gm. m. Lwowa,

2. licytacya realności obj. lwh. 2237/II. Lwowa położonych przy bocznej drodze wychodzącej z drogi kulparkowskiej a idącej wzdłuż toru kolei Czerniowieckiej wraz z przynależnościami, składającemi się:

ad 1. z 6 okien, 2 storów, 2 dużych kluczów, 4 małych kluczów, sztachetki z furtką, parkanu, bramy wjazdowej, furtki, 1 czereśni, 4 jabłonek, 8 świerków małych, 2 krzaki pożyczek i agrestu, krzaku malin, zaś

ad 2. 8 okien, 2 krat żelaznych, drzwi żaluzyowe, schodów drabiniastych, żłobu drewnianego z drabiną, parkanu, 2 bram wjazdowych i 8 kluczy.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione a to:
1. na 21.422 kor. 10 hal.,
przynależności zaś na 440 kor. 70 hal,
2. na 7602 kor.,
przynależności zaś na 336 kor., przyczem się nadmienia, że obie te realności zostaną sprzedane oddzielnie.

Najniższa cena wynosi:
co do realności ad 1. kwota 10.931 kor. 40 hal. zaś
co do realności ad 2. kwota 3969, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XXI.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXI.
Lwów, dnia 18 lutego 1914.

L. cz. E. 38/14 (6) (5044)

Edykt.

Na żądanie Stowarzyszenia Samopomoc w Lubaczowie, zastąpionego przez adw. dr. Bardacha w Lubaczowie, odbędzie się dnia 14 maja 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 12, licytacya realności obj. wyk. hip. l. 1192 składającej się z parc. gr. lkat. 6301 obsz. 17 ar. 56 m. kw. i parc. gr. lkat. 6284 obs. 65 ar. 64 m. kw.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1017 kor.

Najniższa cena wynosi 678 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabul., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirów, dnia 16 marca 1914.

Z. 8860 19 (4957)

Offertausschreibung.

Seitens des k. k. Eisenbahnministeriums gelangen die ab 1 Jänner 1915 bis Ende Dezember 1917 im Bereiche der k. k. Staatsbahndirektionen Lemberg und Stanislau sowie in jenem der k. k. Betriebsleitung Czernowitz durchzuführenden Tränkungsarbeiten von Schwellen und sonstigen Hölzern sowie die zugehörigen Nebenarbeiten im öffentlichen Offertwege zur Vergebung.

Diese Tränkungsarbeiten sind entweder mit Chlorzink unter einem Zusatze von Teeröl (gemischtes Verfahren), oder mit Chlorzink und darauffolgend mit Teeröl (Doppelverfahren), oder endlich mit Teeröl allein (Teeröl-Sparverfahren und Teeröl-Rüpingverfahren) auszuführen.

Die Preise für die Tränkung und die zugehörigen Nebenarbeiten haben sich auf im Anbote anzugebende, an Strecken der k. k. österreichischen Staatsbahnen gelegene, stabile Tränkungsanstalten des Anbotstellers zu beziehen, welche mit allen Einrichtungen versehen sein müssen, die eine vollkommen fach- und termingemässe Durchführung der Tränkungsarbeiten gewährleisten. Anboten, welche die Errichtung neuer Anstalten betreffen, sind Projektspläne, welche auch Aufschluss über die maschinellen Einrichtungen dieser Anstalten geben müssen, nebst einer genauen Beschreibung der gesamten Anlage beizuschliessen.

Weitere Angaben sind aus den Anbotformularien zu entnehmen, welche mit den sonstigen Anbotbehelfen und zwar den „Allgemeinen Bedingnissen für die Vergebung und Lieferung von Materialien und Ausrüstungsgegenständen für die k. k. Staatseisenbahnverwaltung, Auflage 1910", den „Besonderen Bedingnissen und Vorschriften für die Durchführung der Tränkung von Bahnschwellen und sonstiger Hölzer durch Unternehmer, Auflage 1913" sowie den „Besonderen Bedingnissen für die Lieferung von hölzernen Oberbauschwellen, Auflage 1910" samt den zugehörigen „Ergänzungsbestimmungen, Auflage 1912" im Departament 19 des k. k. Eisenbahnministeriums (Wien I., Elisabethstrasse 9) an Wochentagen zwischen 9 und 12 Uhr vormittags eingesehen und behoben oder gegen vorherige Einsendung des Postportos bezogen werden können.

Die Anbote, zu deren Verfassung die hiefür aufgelegten amtlichen Formularien benützt werden müssen, sind per Bogen mit einer Stempelmarke a 1 K. — zu versehen und in geschlossenen, versiegelten, sowie mit der Aufschrift „Anbot auf die Tränkung von Oberbauschwellen und Hölzern" versehenen Couverts bis längstens 30 April 1914, 12 Uhr mittags beim Einreichungsprotokolle des k. k. Eisenbahnministeriums in Wien I. Elisabethstrasse 9 einzubringen.

Die kommisionelle Eröffnung der Anbote findet am 1 Mai 1914, 10 Uhr vormittags beim Departament 19 des k. k. Eisenbahnministeriums statt und können die entsprechend legitimierten Anbotsteller (oder deren Vertreter) derselben beiwohnen.

Die Anbotsteller haben mit ihrem Anbote durch vier Wochen vom vorangeführten Einreichungstermine an gerechnet im Worte zu bleiben.

Vor Einreichung der Anbote ist ein Vadium in der Höhe von 5%, (fünf Prozent) des für die angebotenen Mingestmengen an Schwellen offertmässig sich ergebenden Verdienstbetrages bei der k. k. Hauptkassa der österreichischen Staatsbahnen (Wien I, Elisabethstrasse 9) entweder in barem oder in solchen Effekten zu erlegen, welche laut des im Parteienraume der k. k. Hauptkassa der österreichischen Staatsbahnen angebrachten Verzeichnisses der zum Kautions- oder Vadiumserlag zulässigen Wertpapiere annahmefähig sind. Der Haftwert der Effekten wird mit dem Geldkurse des dem Erlagstage vorhergehenden Börsetages berechnet.

Bei allfälligem Abschlusse ist eine Kaution in der Höhe von 5% (fünf Prozent) des vertragsmässigen Mindestbetrages der übertragenen Arbeiten zu erlegen.

Nach Ablauf des Einreichungstermines eingelangte, oder den Bestimmungen der Ausschreibung nicht entsprechende Anbote, ferner Anbote, welche sich auf andere als die vorgeschriebenen Tränkungsstoffe beziehen, werden nicht berücksichtigt. Auch können nur jene Anbotsteller in Berücksichtigung gezogen werden, deren Firmen in den im Reichsrate vertretenen Königreichen und Ländern protokolliert sind und welche entweder derlei Arbeiten für die k. k. Staatseisenbahnverwaltung bereits ausgeführt haben oder in einer alle Zweifel ausschliessenden Weise ihre finanzielle und technische Leistungsfähigkeit hinsichtlich der Durchführung der zu übernehmenden Arbeiten nachzuweisen vermögen. In letzterer Beziehung haben die Anbotsteller auch den in Aussicht genommenen technischen Leiter der Tränkungsanstalten namhaft zu machen und dessen Eignung durch einwandfreie Zeugnisse nachzuweisen.

Die k. k. Staatseisenbahnverwaltung behält sich das Recht vor, über die Annahme oder Ablehnung der Anbote nach freiem Ermessen zu entscheiben, allenfalls auch sämtliche eingelangten Anbote zurückzuweisen.

Wien, im März 1914.

K. k. Eisenbahnministerium.

L. cz. E. 2176 13 (8) (5063)

Edykt licytacyjny.

Dnia 31 marca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. II., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

a) lwh. 154 ks. gr. Cwitowa, łąki, roli, ogrodu, obszaru 6 h. 45 a. 91 m,

b) lwh. 66 ks. gr. Cwitowa, roli 67 a. 99 m.

Wartość szacunkowa:
ad a) 8197 kor.,
ad b) 1068 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 5464 kor. 67 hal.,
ad b) 712 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojniłów, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. E. 4702/13 (2) (5040)

Edykt.

Dnia 30 marca 1914 odbędzie się o godzinie 10 rano w Zadarowie. powiecie sądowym monasterzyskim, sprzedaż przez publiczną licytację następujących przedmiotów, a to: bydło, zboże, narzędzia gospodarcze, urządzenie domowe i t. p.

Sprzedaż rozpocznie się pół godziny po wyżej oznaczonym czasie, w międzyczasie można przejrzeć przedmioty wystawione na sprzedaż.

C. k. Sąd powiatowy.
Monasterzyska, 11 marca 1914.

L. cz. E. 2289/12 (12) (5045)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowej Kasy zaliczkowej i oszczędności w Rawie ruskiej, odbędzie się dnia 14 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, w Niemirowie licytacya:

a) 1/4 części realności lwb. 150 gm. Radruż obsz. 6 ar. 6 m² z chatą, komorą, sienią, stodołą i stajnią pbud. 90 i pgr. 12.805/2,

b) 1/4 części realności lwh. 1959 gm. Radruż obs. 64 ar. 89 m² pgr. 12 853/1 i 12.853/9

c) 1/4 części realności lwb. 1244 obsz. 85 ar. 84 m² pgr. 12.853/2, 12.853/4, 12853/11,

d) 1/4 części realności lwh. 1958 gm. Radruż o obsz. 69 ar. 84 m² pgr. 12.853/5—8 i 12.853/12,

e) 1/4 części realności lwb. 1245 gm. Radruż z obsz. 63 ar. 97 m² oraz dom wartości 400 kor.,

f) 1/4 części realności lwh. 1963 gm. Radruż z obsz. 38 ar. 30 m² pgr. 12 830/3,

g) całej realności lwh. 1960 obsz. 75 ar. 89 m² pgr. 12.853/2 i 12853/10

h) całej realności lwh 192 gm. Radruż obsz. 57 ar. 54 m² pgr. 12.830/2.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to:
ad a) na 375 kor.,
ad b) na 168 kor. 75 hal.,
ad c) na 225 kor.,
ad d) na 176 kor. 88 hal.,
ad e) na 268 kor. 75 hal,
ad f) na 95 kor.,
ad g) na 760 kor.
ad h) na 375 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 250 kor.,
ad b) 112 kor. 05 hal.,
ad c) 150 kor.,
ad d) 117 kor. 92 hal.,
ad e) 179 kor. 16 hal.,
ad f) 63 kor. 33 hal.,
ad g) 506 kor. 66 hal,
ad h) 250 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdzono i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirów, dnia 16 marca 1914.

L. cz. E. 2401/13 (4) (5029 1—3)

Dnia 30 kwietnia 1914 o godzinie 8 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacya:

a) całej realności lwh. 65 gm. Kołokolin,

b) 1/6 części realności lwh. 257 gm. Kołokolin.

Realność ad a) oceniono na 800 kor., ad b) oceniono na 337 kor. 81 hal.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 533 kor. 33 h.,
ad b) 225 kor. 60 h.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, dnia 31 grudnia 1913.

L. cz. E. 6424 13 (4) (5015)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Towarzystwa wzajemnego kredytu „Nadija" w Brzeżanach odbędzie się dnia 19 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 1900 kor.,
b) 1264 gm. Brzeżany.
Wartość szacunkowa:
ad a) 3457 kor. 20 h.,
ad b) 2180 kor. 34 h.
Najniższa oferta:
ad a) 2 04 kor. 80 h.,
ad b) 1158 kor. 42 h.

Do realności lwh. 1264 ks. gr. Brzeżany należą następujące przynależności: młynek do robienia krup, 18 m.² częstokołu i brama wjazdowa oszacowane w 2/8 częściach na 136 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział V.
Brzeżany, dnia 27 lutego 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 81/14 (4811 3—3)

Edykt.

Przeciw Tomkowi Strączek, synowi Jana i Parance Strączek, żonie Tomka, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwołoczyskach pozew o zapłatę kwot 230 kor. i 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono w tut. sądzie audyencyę na dzień 3 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw na wstępie wymienionych, ustanawia się p. adwokata dr. Auerbacha w Podwołoczyskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie na wstępie wymienionych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Podwołoczyska, dnia 17 marca 1914.

L. cz. C. I. 102/14 (4862 3—3)

Edykt.

Przeciw Hryciowi Drofyczowi, synowi Andrija z Lutowisk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Jana Antoniszczaka w Lutowiskach pozew o 580 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 6 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem w sądzie poniżej wymienionym.

Celem strzeżenia praw Hrycia Drofycza, syna Andrija, ustanawia się p. dr. Szaraniewicza, adwokata w Lutowiskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowiska, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. Cg. I. 68/14 (2) (4773 3—3)

Edykt.

Przeciw Prokopowi Jarowecowi, gospodarzowi ostatnio zamieszkałemu w Krogulcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Czortkowie przez Pawła Tomasza Horodyskiego pozew o zapłatę kwoty 2078 kor. 19 h. zpn

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 17 marca 1914. o godzinie 8·30 przed południem, biuro 7/II.

Celem strzeżenia praw pozwanego Prokopa Jarowca ustanawia się p. dr. Meltona Widraka adwokata w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Czortków, dnia 6 marca 1914.

Ч. сп. Ц. IX. 593/13 (4626 3—3)

Едикт.

Против незнаному з місця побуту Стефанови Когутяк внесено до тут. суду через Онуфрого Савчука позов о заплату 600 корон на підставі котрого визначено термін на 16 вересня 1913 о год. 8·30.

Понеже місце побуту Стефана Когутяка не є відомим, установляє ся ему для стереженя его прав п. др. Б. Фернгофера в Станїсвавові, куратором.

Тойже куратор буде пізваного в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або вимінить позновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IX.
Станїславів, дня 1 вересня 1913.

L. cz. Nc. I. 20/14 (I) (4814 2—3)

Edykt.

W sprawie sądowego ustalenia wynagrodzenia za grunta wywłaszczone pod budowę magazynu w Skotnikach ustanawia się dla wywłaszczonych właścicieli niewiadomych z miejsca pobytu, lub którym uchwały doręczyć nie można, kuratorem ad actum p. Jędrzeja Sośnickiego w Skotnikach.

Audyencyę wyznaczono na dzień 28 marca 1914 o godzinie 10 przed południem na miejscu w Skotnikach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Skawina, dnia 5 marca 1914.

L. cz. C. II. 52/14 (10) (4940)

Edykt.

Przeciw Bartłomiejowi Tereszkiewiczowi po Piotrze z Malawy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe pozew o 271 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do rozprawy na dzień 3 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw tego nieobecnego ustanawia się p. Wincentego Chłodnickiego w Głogowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Głogów, dnia 18 marca 1914.

L. cz. C. II. 85/14 (4939)

Edykt.

Przeciw Wojciechowi Kalandykowi z Niechobrza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności w Głogowie pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 3 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 11.

Celem strzeżenia praw tego nieobecnego ustanawia się p dr. Łacheckiego, adwokata w Głogowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Głogów, dnia 18 marca 1914.

L. cz. C. IV. 94/14 (4946)

Edykt.

Przeciw Józefowi Wojdzie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Strzyżowie przez Jana Moskwę pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 9-go kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Józefa Wojdy ustanawia się p. Wojciecha Kowalskiego w Siedliskach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Wojdę w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Strzyżów, dnia 9 marca 1914.

L. cz. C. III. 62/14 (8) (4083)

Edykt.

Przeciw Annie Gonca z Łupkowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligrodzie przez Wasyla Chomę z Łupkowa pozew o 337 kor. 50 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 16-go marca 1914. o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw tejże ustanawia się p. dr. Landaua, adwokata w Baligrodzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać ją będzie w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Baligród, dnia 3 marca 1914.

L. cz. C. II. 119/14 (1) (5027)

E d y k t.

Przeciw Maryi Sowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Samuela Kranza pozew o uznanie za właściciela zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 14 kwietnia 1914, o godzinie 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieobecną pozwaną ustanawia się p. adwokata dr. Goldmana w Brzozowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzozów, dnia 14 lutego 1914.

L. cz. C. X. 68/14 (3) (5021)

E d y k t.

Przeciw Karolowi Turkiewiczowi, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Złoczowie przez Towarzystwo zaliczkowe pozew o zapłatę kwoty 250 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 28-go marca 1914, o godzinie 9 przed południem, sala Nr. III., dom Werbera.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Karola Turkiewicza ustanawia się p. dr. Leona Halperna, adwokata w Złoczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.

Złoczów, dnia 13 marca 1914.

L. cz. C. II. 121/14 (1) (5062)

E d y k t.

Przeciw Katarzynie z Nalepków Wojewoda, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Wiśniczu przez Józefę Gargulową pozew o 320 kor.

Na podstawie pozwu z dnia 16 marca 1914 wyznaczono termin do rozprawy na dzień 31 marca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Katarzyny Wojewoda ustanawia się p. Cholewę, wójta w Kobylu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Katarzynę Wojewoda w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wiśnicz, dnia 18 marca 1914.

L. cz. C. III. 94/14 (5039)

E d y k t.

Przeciw Scheindli Felder false Weinreb, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Wielebnego księdza Dymitra Czerteržyńskiego pozew o 497 kor. 38 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 2 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Scheindli Felder false Weinreb ustanawia się p. adwokata dr. Witoszyńskiego w Lisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swoją kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lisko, dnia 13 marca 1914.

L. cz. C. III. 100/14 (1) (5049)

E d y k t.

Przeciw Wojciechowi Świrkowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Ropczycach przez Wiktoryę Świrk pozew o 960 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 2-go kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 39.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Świrka ustanawia się p. dr. Marowskiego, adwokata w Ropczycach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha Świrka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Ropczyce, dnia 21 marca 1914.

L. cz. C. II. 119/14 (1) (5047)

E d y k t.

Przeciw Katarzynie Bieniek, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Pilznie przez powodów Jana i Maryannę Cyboroniów ze Żdżar pozew o 433 kor. 30 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 3 kwietnia 1914, o godzinie 11 przed południem, biuro Nr. 11.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. adwokata dr. T. Krudzielskiego w Pilźnie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną Katarzynę Bieniek w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Pilzno, dnia 14 marca 1914.

L. cz. C. III. 92/14 (1) (4718)

E d y k t.

Przeciw Janowi Zagórskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Annę Zagórską w Męcinie wielkiej pozew o własność 65/72 części realności lwh. 37 gm. Męcina wielka.

Na podstawie pozwu wyznacza się termin do ustnej rozprawy na dzień 6 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adwokata dr. Sterna w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Gorlice, dnia 16 marca 1914.

L. cz. C. 96/14 (1) (5032)

E d y k t.

Przeciw Tomaszowi Sura po Michale, rolnikowi, pochodzącemu ze Sliwnicy obok Dubiecka (z przysiółka Olchówki), wniesiony został do tutejszego sądu przez Sprinzę Rubinfeld prywatną w Ostrowie (koło Przemyśla) pozew o zapłatę 322 kor. 20 hal. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 8 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem, w tutejszym sądzie, biuro Nr. 11 (na piątrze).

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Sury po Michale ustanawia się celem strzeżenia jego praw i na tegoż koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. dr. Białogórskiego, adwokata w Dubiecku, na tak długo, dopóki pozwany sam się nie zgłosi lub pełnomocnika dla siebie nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dubiecko, dnia 3 marca 1914.

L. cz. Cw. III. 905/14 (2) (4758)

E d y k t.

Przeciw pozwanemu Mojżeszowi Eskreisowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez powoda Leona Turteltauba we Lwowie pozew o zapłacenie sumy wekslowej 400 koron zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 1 lutego 1914, Cw. III. 905/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Abrahama Landesa we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Lwów, dnia 1 lutego 1914.

L. cz. Cw. 452/14 (3) (4982)

E d y k t.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Bank dla handlu i przemysłu w Komarnie pozew o zapłatę kwoty 110 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Schulima Fischheimera ustanawia się p. adwokata dr. Verständiga, adwokata w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Sambor, dnia 19 lutego 1914.

Upadłości.

L. cz. S. 2/12 (46) (4576 3—3)

E d y k t.

W sprawie konkursowej Władysława Michalika w Drohobyczu wyznacza się dalszą audyencyę likwidacyjną celem likwidacyi zgłoszonych pretensyi do masy konkursowej, oraz zwołuje się Walne Zgromadzenie względem zaciągnięcia opinii względnie uchwały ogółu wierzycieli co do realizacyi masy (§ 145 ust. konk.) na dzień 2 kwietnia 1914, godz. 11 rano w c. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu, sala Nr. 53.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 16 marca 1914.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 1/14 (30) (4965)

Ogłoszenie.

W konkursie Towarzystwa żyrowego i kredytowego w Przemyślu na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zatwierdzono zawiaeowcą masy adwokata dr. Włodzimierza Zahajkiewicza, zastępcą zaś jego ustanowiono adwokata dr. Daniela Haasa, obu w Przemyślu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.

Przemyśl, 14 marca 1914.

Konkursa.

L. Prez. 235 (6/14) (4821 3—3)

Przy tutejszym sądzie jest do obsadzenia posada pomocniczego woźnego za wynagrodzeniem dziennem 2 kor. 60 hal.

Kompetent musi władać bardzo biegle językami krajowymi, aby mógł spełniać manipulacyjne roboty kancelaryjne i by mógł być użyty do wykonywania poleceń egzekucyjnych.

Pierwszeństwo mają pomocnicy kancelaryjni lub woźni, z kilkuletnią praktyką.

Do podań należy dołączyć: metrykę chrztu na stwierdzenie, że kompetent nie przekroczył 35 roku życia, świadectwa moralności, zdrowia, szkolne i dotychczasowego zajęcia.

Podania własnoręcznie pisane mają być wnoszone do Naczelnictwa tut. sądu do dnia 15 kwietnia b. r.

Naczelnictwo c. k. sądu powiatowego.

Zborów, dnia 20 marca 1914.

L. Prez. 134 (14/14) (4816 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu przyjmie od 1 kwietnia 1914 pomocnika kancelaryjnego obeznanego z agendami tabularnemi i piszącego biegle na maszynie Remington za normalnem wynagrodzeniem.

Podania należy wnosić do Naczelnictwa sądu.

Szczerzec, dnia 20 marca 1914.

L. 37.238 II. (4823 3—3)

K o n k u r s.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Przystaniu w powiecie lwowskim z poborami 3 klasy 3 stopnia, ryczałtem 140 kor. rocznie na służącego i ewentualnem wynagrodzeniem 1200 kor. rocznie za codzienną jazdę posłańcza z Przystania do Mostów i z powrotem.

Podania należy wnosić do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 1 kwietnia b. r.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 17 marca 1914.

C. k. Prezydent:

Wopaterni w. r.

L. 3224/14 (4685 2—2)

K o n k u r s.

Odnośnie do ogłoszenia w Nr. 66 „Gazety Lwowskiej“ oznajmia się, że konkurs w celu obsadzenia jednej posady pierwszego prokuratora państwa w VI. klasie rangi w Tarnopolu upływa 31 marca 1914.

C. k. Nadprokuratorya Państwa.

Lwów, dnia 18 marca 1914.

L. cz. Prez. 277/14 (4651 2—3)

K o n k u r s.

Przy sądzie tutejszym jest do obsadzenia natychmiast posada stałego pomocnika kancelaryjnego za normalnem wynagrodzeniem 2 kor. 85 hal. dziennie.

Wymagane jest biegłe pismo na maszynie.

Udokumentowane podania wnosić należy do 30 marca 1914.

Naczelnictwo Sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 21 marca 1914.

L. Prez. 10139 (4952)

K o n k u r s.

Posada dyrektora kancelaryi w c. k. Sądzie krajowym we Lwowie ze systemizowanymi poborami VIII. kl. rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę wniosą swe należycie udokumentowane podania w drodze służbowej najdalej do 10 kwietnia 1914 do Prezydyum Sądu krajowego we Lwowie.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 22 marca 1914.

Kuratele.

L. cz. L. II. 13/13 (4) P. II. 1/14 (1) (4643)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Dmytra Biłyj w Stronnie.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Hawryszczyszyna w Stronnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Gródek Jagiel., dnia 14 stycznia 1914.

L. cz. P. VI. 85/13 (12) (4780 1—3)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Ferdynanda Passowicza w Knihininie-górce.

Kuratorem jego ustanowiono Władysława Passowicza w Knihininie-górce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Stanisławów, dnia 11 marca 1914.

L. cz. L. 6/13 (5048)

E d y k t.

Za chorego na umyśle uznano Ignacego Wojtków w Koropcu.

Kuratorem jego ustanowiono Marcina Wojtków w Koropcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Potok złoty, dnia 17 października 1913.

L. cz. L. V. 3/13 (5042)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Wasyla Wasyłyka s. Ołeksy w Hwoździe.

Kuratorem jego ustanowiono Matija Pyłypiuka s. Stefana w Hwoździe.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Nadwórna, dnia 28 czerwca 1913.

L. cz. P. IX. 222/13 (1) (4894)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Naścię Snihur w Borkach wielkich.

Kuratorem jej ustanowiono Matwija Bałabana, naczelnika gminy w Borkach wielkich.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Tarnopol, dnia 4 października 1913.

L. cz. P. IV. 420/95 (27) (4842)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Jana Maciasia w Grabiu.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Kurzydłę w Grabiu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Brzesko, dnia 23 stycznia 1914.

Spadki.

L. cz. A. V. 210/13 (7) (5030 1—3)

E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy w Delatynie podaje do wiadomości, że dnia 16 listopada 1913 zmarł Kuryło Fedorczu w Jamnie z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, którem legował Piotrowi Fedorczukowi powołanemu do spadku na podstawie ustawy połowę sianożęci w „Czerteży“.

Sąd nie znając miejsca pobytu Piotra Fedorczuka, wzywa go — aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tymże Sądzie i wniósł oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Wasylem Fedorczukiem dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, O. V.

Delatyn, dnia 2 lutego 1914.

L. cz. T. 9/14 (1) (5010 1—3)

E d y k t.

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa z życia i pobytu od r. 1812 nieznanego Feliksa Smolińskiego, z rodziców Antoniego Józefa 2-im. Smolińskiego i Marcyanny rozwiedzionej Smolińskiej zam. Czech vel Czekayowej około r. 1788 urodzonego i wszystkich, którzyby o nieobecnym mieli wiadomość, aby w przeciągu trzech miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ licząc a najpóźniej do dnia 10 lipca 1914 tut. sądowi lub kuratorowi adw. dr. Rudolfowi Mantlowi w Tarnopolu podali wiadomość o miejscu pobytu nieobecnego, inaczej bowiem na żądanie wydane będzie orzeczenie o wniosku na uznanie Feliksa Smolińskiego za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 21 marca 1914.

Amortyzacye.

L. cz. T. II. 3/14 (1) (4623 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jana Czerneckiego w Wieliczce, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Wieliczka dnia 20 lutego 1914 r. płatnego 20 maja 1914 na kwotę 1800 kor. opiewającego, wystawionego przez Kaspra Żelechowskiego akceptowanego przez Czerneckiego a żyrowanego przez Włodzimierza Tetmajera.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył go tut. sądowi w w ciągu 45 dni od dnia zapadłości weksla tj. 5 lipca 1914, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 27 lutego 1914.

L. cz. T. 1/14 (3) (4539 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek gr. kat. Urzędu parafialnego w Hołubicy przez administratora ks. Longina Kasprowicza wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 91100, opiewającej na kwotę 960 kor., a na rzecz gr. kat. Urzędu parafialnego w Hołubicy wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwow, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. T. IV. 3/14 (2) (4498 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Karoliny Stana ze Zabłocia wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Żywca Nr. 7124, opiewającej na nazwisko Karoliny Stana i kwotę 259 kor. 16 h.

Posiadacza powyżej opisanej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu pół roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. T. 134/13 (2) (4613 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Anny Bettner we Lwowie, ul. Świętokrzyska 4, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo wnioskodawczyni skradzionej książeczki wkładkowej Gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 91.621 na imię i nazwisko „Rozalia Lwowska“ wystawionej, a na kwotę 1000 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 22 września 1913.

L. cz. T. 23/14 (2) (4763 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Józefa Grünspana, fryzyera w Mostach wielkich, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla o następującej treści: „Mosty wielkie den 22 Dezember 1913. Für 200 Kronen zwei Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre Meine eigene die Summe von zweihundert Kronen den Werth in Baarem und Stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht angenommen. Dr. Józef Rosłanowski“.

Posiadacza powyższych weksli wzywa się przeto aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 21 lutego 1914.

L. cz. T. II. 2/14 (1) (4496 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Izabeli Maultz, oraz Józefa i Heleny Ścieszków, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez Izabellę Maultz zagubionego blankietu wekslowego, podpisanego przez Józefa Ścieszkę i Helenę Ścieszkową, a wypełnionego jedynie sumą wekslową „1000 K“.

Posiadacza powyższego blankietu wekslowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.
Wadowice, dnia 3 marca 1914.

L. cz. Nc. A. 544/11 (4915 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na żądanie Sebastyana Borka w Groblach wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy redukcyjnej Towarzystwa ubezpieczeń na życie im. „Gizeli“ Nr. 22084.

Posiadacza powyższych kwitów wzywa się przeto, by zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Nisko, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. T. 163/13 (3) (4687 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Malci Schleifer wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Galic. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 94.732 wystawionej na nazwisko Bernard Berger i Malcia Schleifer, a opiewającej na kwotę 537 kor. 36 h.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 25 listopada 1909.

L. cz. T. 1/14 (1) (5004 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Franciszka Puzio rolnika w Landestreu Sp. Kałusz wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego blankietu wekslowego zaopatrzonego datą 1 sierpnia 1913 bez podania miejsca wystawienia na 200 koron opiewającego, zaopatrzonego podpisami Franciszka Puzio, Macieja Puzio i Michała Puzio.

Posiadacza powyższego blankietu wekslowego wzywa się przeto, aby blankiet ten w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ podpisanemu sądowi przedłożył, inaczej blankiet ten po upływie zakreślonego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławow, dnia 6 stycznia 1914.

L. cz. Nc. I. 967/13 (3) (4595 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Feigi Tenenbaum z Huty połonieckiej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Tow. zaliczkowego w Radziechowie stow. zarej. z nieogr. poręką Nr. 875 na 200 złr. opiewającej, a zapisanej na imię Lejzora Tenenbauma.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, by zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu uznaną zostanie ta książeczka jako nieistniejąca.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Radziechów, dnia 22 stycznia 1914.

L. cz. Nc. IV. 47/13 (1) (4706 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Mozesa Kellera w Bukowcu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy asekuracyjnej Tow. im. Gizeli Nr. 294.310 z dnia 15 listopada 1905 na imię Hendli Keller wystawionej, płatnej dnia 1 grudnia 1913.

Posiadacza powyższej policy wzywa się, aby się zgłosił ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu polica za nieistniejącą uznaną będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Borynia, dnia 1 marca 1914.

L. cz. T. II. 4/14 (1) (4766 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Związku bankowego dla oszczędności i zaliczek stow. zarej. z ogran. poręką w Krzeszowicach wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla następującej treści: „Krzeszowice den 15 Juli 1910 für K. 600. Am 30 August 1911 zahlen Sie gegen diesen Prima Wecksel an die Orte Spar- und Vorschuss bankverein in Krzeszowice die Sume vun Kronen sechshundert den Wert erhalten und stellen auf Rechnung ohne Bericht Frau Reisl Klagsbald und Anna Lustig Krakau zahlbar bei Acceptantin Anna Lustig Moses Bodner Reisl Klagsbald Anna Lustig.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył go tut. sądowi w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten uznany będzie za bezskuieczny.

C. k. Sąd kraj. jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 5 marca 1914.

L. cz. T. IV. 4/14 (2) (4497 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Władysława Nowotarskiego ze Żywca wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki Kasy oszczędności miasta Żywca Nr. 4592 opiewającej na nazwisko Władysława Nowotarskiego i kwotę 41 kor. 25 hal.

Posiadacza powyżej opisanej książeczki władkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu pół roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. T. V. 9/14 (2) (4548 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek p. Estery Spatz w Leżajsku, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Ludowego Związku kredytowego w Leżajsku Nr. 140 na kwotę 1500 kor., tudzież na imię i nazwisko Estery Spatz opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.
Rzeszów, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. T. IV. 2/14 (2) (4885 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Katarzyny Kula z Dulczówki wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Pilźnie Nr. 3978 na imię Katarzyny Knla wystawionej i na kwotę 213 kor. 52 h. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki władkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 18 lutego 1914.

Wyroki prasowe.

Zl. 260 (17132)
Das k. k. Kreis- als Preßgericht in St. Pölten hat mit dem Erkenntnisse vom 5 November 1913, Pr. VIII. 9/13, die Weiterverbreitung des im Drucke von Konrad Groß Witwe. (verantwortlicher Leiter Josef Scheuffelen) in St. Pölten und im Verlage des politischen Volksvereines „Karl Marx“ für St. Pölten und Umgebung, Section VIII, erschienenen Flugblatt s. „Samstag, den 8 November 1913, um halb 8 Uhr abends in Herrn Balaš Gasthaus, Mühlweg 67, freizugängliche Vereinsversammlung wegen der Stelle von „Regierung und „Regierung und Abgeordnete“ bis „herabgesunken“ nach § 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 5 November 1913, Pr. VII 30/13, die Weiterverbreitung der Nummer 251 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 3 November 1913 wegen der Stelle auf Seite 7, Spalte 1, beginnend nach: „das Haus geflogen“, endigend vor: „Als die Magd sich“ nach § 122 a und 303 St. G. gemäß § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 5 November 1913, Pr. V 29/13, die Weiterverbreitung des Artikels: „Mariji Magdalenski“ in der Zeitschrift: „Nasi zapiski“, ddo. Görz, 1 November 1913, Nummer 11, nach § 122 a St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 November 1913, Pr. I 581/13, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Selska obrana“ vom 3 November 1913 wegen der Stelle von „Ci jest to pokrok“ bis „zkropiti a zurodnito?“ des Artikels: „A jeste slovo o tom nasem blahobytu“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 November 1913, Pr I 582/13, die Weiterverbreitung der Nummer 36 der Zeitschrift: „Mladenecek, vydany pro mladece i panny“ vom 7 November 1913 wegen der Stellen von „Babiana R.“ bis „otcmanu“, von „Dlouho se nerozmyslela“ bis „mi to tam“ des Artikels: „Sluzebnik sveho pana“; von „To co ode mne zadal“ bis „to nevim sama!“ des Artikels: „Povidky pocestnych pani“ nach § 516 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 6 November 1913, Pr. 109/13, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Vzdelani lidu“ vom 1 November 1913 wegen der Stellen von „ne svet“ bis „zahalecu“ des Artikels: „Ucielske manifestace“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 3 November 1913, Pr. XI 51/13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Jeceminek“ vom 31 Oktober 1913 wegen des Artikels: „Prostejovsky rabin“ in der Stelle von „my vime“ bis „Nepostaci-li“ nach § 302 und 308 (310, Absatz 2) St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 27 November 1913, Pr. IX 52/13, die Weiterverbreitung der Nummer 44 der Zeitschrift: „Pokrok“ vom 31 Oktober 1913 wegen des Artikels: „Zide a my“ in der Stelle von „Zatocte“ bis „malichernou vec“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 4 November 1913, Pr. 20/13, die Weiterverbreitung der Nummer 90 der Zeitschrift: „Hrvatska kruna“ vom 31 Oktober 1913 wegen des Artikels: „Kompliment pri posjetu njemackog Cara u Austriji“ in der Stelle von „Mjemacke“ bis „Ugarska“ nach § 63 St. G. verboten.

Zl. 261 (17133)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 6 November 1913, Pr. XXXV 332/13/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 22 der periodischen Druckschrift: „Arbeiterinnen-Zeitung“, 22 Jahrgang, vom 4 November 1913 durch die Stellen 1. von „Die glänzende Uniform scheidet“ bis „Fein! was?“ (Seite 7, Spalte 2, und Seite 8, Spalte 1), 2. von „Ja unsere österreichische“ bis „neuer Ansporn sein“ (Seite 8, Spalte 1), beide Stellen im Artikel: „Die Unwiderstehlichkeit der Herren Offiziere“ ad 1. das Vergehen nach Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, ad 2. des Vergehen nach § 300 St G begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 6 November 1913.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 7 November 1913, Pr. VII 95/13, die Weiterverbreitung der Nummer 674 der Zeitschrift: „Dan“ vom 6 November 1913 wegen der auf der zweiten Seite abgedruckten, mit „Se enkrat“ beginnenden und mit „napravi svojo dolznost“ endenden Notiz nach § 98 b und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 4 November 1913, Pr. 232/13, die Weiterverbreitung der Nummer 17079 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Il Secolo“ (Morgenausgabe) vom 26 Oktober 1913 nach § 63, 64 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 4 November 1913, Pr. IX 233/13, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Zeleznicar“ vom 1 November 1913 wegen der Stellen von „Posebno poglavje je posveceni“ bis „na ‚prostovoljno‘ smrt“ und von „Ce je nezmiselni gospodarski nered“ bis „noben h meja“ des Artikels: „Strabotne stevilke“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in

Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 6 November 1913, Pr. I 583/13, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erscheinenen Druckschrift (Flugschrift): „Uchystejte duraznou odpoved. Knihtiskarna Frava lidu (J. Skalak a spol.) v Praze. Nakladem vlaslnim“ wegen der Stellen von „Ku vseobecne bide“ bis „jeste zhorsovala“ und von „Jak odpovime“ bis „dluzno nezust ne!“ nach § 65 a St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 November 1913, Pr. I 584/13, die Weiterverbreitung der Nummer 373 der Zeitschrift: „XX. vek“ vom 4 November 1913 wegen der Stellen von „Vzdyt zbaveni“ bis „zivy clovek!“ des Artikels: „Kultura“; von „Zide v breznu“ bis „macesy“ des Artikels: „Tajemstvi je odhaleno“; von „A coz neni takovy“ bis „opakovati nemohl!“ des Artikels. „Co nam pisi ctenari?“ und wegen des Artikels: „Cekaji na legalisaci“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 7 November 1913, Pr. I 535 13, die Weiterverbreitung der Nummer 45 der Zeitschrift: „Lid“ vom 5 November 1913 wegen der Stelle von „Clovek trne“ bis „proti nepratelum“ des Artikels: „Porazka Belohorska“ nach § 65 a St. G. verboten

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 6 November 1913, Pr. IX 53/13, die Weiterverbreitung der Nummer 127 der Zeitschrift: „Hlas lidu“ vom 3 November 1913 wegen des Artikels; „V Busina“ in der Stelle von „Uznejte“ bis zum Schlusse nach § 302 und 303 St. G. verboten.

Zl. 262 (17134)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 4 November 1913, Pr. LXI 164/13, die Weiterverbreitung nachstehender nichtperiodischen Druckwerke, und zwar: 1. „Erotische Volkslieder des Deutsch-Österreich“ mit Signoten, gesammelt und herausgegeben von E K. Blüml; 2 „Von Dreizehn bis Dreißig, das Liebenleben eines Schauspielers“ von Alfred Bach, Berlin 1910, Privatdrnck; 3. „Die Memoiren einer russischen Tanzerin“ von E. D, 3 Bände, Wien 1909, Privatdruck; 4 „Der Roman der kleinen Bidette“ von Viktor Hugo, zum ersten Male aus dem Französischen übertragen von Fritz Mautner, München 1909, Privatdruck; 5. „Stufenleiter der Flagellationskunst. Erster Band: „Maud Cameron und ihr Vormund“ von einem Gentleman, aus dem Englischen ins Deutsche übertragen von T. u. L, 2 Abschnitte, nach § 516 St. G. verboten.

Wien, am 4 November 1913.

In Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit Erkenntnis vom 6 November 1913, Pr. XXXV 320/13, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen Flugschrift: „Ein Opfer des Antisemitismus“ von Bernard Lederer, Drnck von Prochaska, Wien, nach § 300 St. G. verboten.

Wien, am 6 November 1913.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 6 November 1913, Pr. 72/13, die Weiterverbreitung der Nummer 252 der Zeitschrift: „L'Alto Adige“, ddo. 4—5 November 1913 wegen der Stelle von „Di fronte pero alla tomba“ bis „luce nell'ipotesi espressa“ des Artikels: „La seduta del Consiglio Comunale“ nach § 65 a St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 8 November 1913, Pr. 82 13, die Weiterverbreitung der Nummer 128 der Zeitschrift: „Saazer Kreisbote“ vom 7 November 1913 wegen der Stelle von „Deshalb sind Hofrate“ bis „des Richtrrs verletzt“ des Artikels; „Fortscheitende Entrechtung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Teschen hat mit dem Erkenntnisse vom 8 November 1913, Pr VIII 33/13, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Gwiazdka Cieszyńska“ vom 7 November 1913 wegen der Stelle von „Pore lot jus temu“ bis „zadniom nogom“ des Artikels: „Jnra i Jonek“ nach § 481 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Zl. 263 (17135)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 8 November 1913, Pr. VII 31/13, die Weiterverbreitung der Nummer 254 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ wegen der Stellen auf Seite 1, Spalte 3, von „Die uniformierten“ bis „ja in volltaugliche“; Seite 2, Spalte 1, von „Wir haben in Österreich“ bis „eine nicht ferne Zukunft“ verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 5 November 1913, Pr. IX 234/13, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Pika“ vom 1 November 1913 wegen der Illustration auf Seite 140 mit der Aufschrift: „Blagoslovljenje vodiske Johance“ nach § 303 St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 7 November 1913, Pr. IX 236/13, die Weiterverbreitung der Nummer 255 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 4 November 1913 wegen der Stelle von „Carissimi fratelli“ bis „della Giustizia“ des Artikels: „Una lettera die Artoro Colautti“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 7 November 1913, Pr. IX 235/13, die Weiterverbreitung des im Verlage „Gli studenti universitari“ erscheinenen und im Siabilimento Art. Tipografico Eug. Zotter & Cie gedruckten Manifestes, welches mit den Worten „Italiani! Dal 1848“ beginnt und mit den Worten „facciano giusticia“ endigend. nach § 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 4 November 1913, Pr. 86/13, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Der Weckruf“ vom 1 November 1913 wegen des Artikels: „Der österreichische Sumpf“ zur Gänze nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntniße vom 4 November 1913, Pr. 87/13 die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Grobian“ vom 2 November 1913 wegen der Artikel: „1813—1913“ in den Stellen von „Unser Kampf muß“ bis „Staate freitig macht!“, von „Der Feind nun“ bis „Bord werfen muß“, von „Wenn ihre Peiester“ bis „Truppenparade“; „Es wird immer finsterer“ von „Kann der Lehrer“ bis „6 Uhr früh“, von „Jetzt kommt dieses Unheil“ bis „Lehrjungen“, von „Riesenkampfe zwischen“ bis „vollste Verachtung“ nach § 122 b und 303 St. G. verboten

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 10 November 1913, Pr. 84/13, die Weiterverbreitung der Nummer 78 der Zeitschrift: „Deutsche Zeitung“ vom 7 November 1913 wegen der Stelle von „Deshalb sind“ bis „Richters verletzt“ des Artikels: „Fortschreitende Entrechtung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 10 November 1913, Pr. 36 13, die Weiterverbreitung der Nummer 259 der Zeitschrift: „Gablonzer Zeitung“ vom 0 November 1913 wegen der Stelle von „Ja letzter Zeit“ bis „Gewerbetreibenden“ des Artikels: „Verschiedenes“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 7 November 1913, Pr. 21/13, die Weiterverbreitung der Nummer 88 der Zeitschrift: „Il Dalmata“ vom 5 November 1913 wegen des Artikels: „Dove siamo“ in den Stellen von „Fnrono“ bis „Gazzari“ und von „Orbene“ bis „Moralita“ nach § 300 St. G. verboten

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu środnio-europejskiego

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{42}}$, 6^{22}□), 7^{25}, **8^{45}**, 9^{55}, 1^{10}*), **1^{25}**, **2^{20}**§), 5^{30}, $7^{\underline{51}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{40}}$
*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.
†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 7^{15}, 11^{25}, **1^{47}**§), **2^{15}**, 5^{25}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)
†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{07}}$**, 5^{23}††), $5^{\underline{43}}$*), 7^{40}, 10^{28}†), **1^{45}**, 5^{35}, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{26}}$
*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{20}, 9^{00}, 11^{40}, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{00}}$, $11^{\underline{42}}$§)
§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{45}, 9^{55}, 1^{48}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{05}, 1^{00}, $7^{\underline{38}}$

Z Jaworowa: 8^{04}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 9^{50}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 6^{56}, 11^{05}, **1^{33}***), **1^{58}**, 5^{06}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)
†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)
*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Ze Stojanowa: 9^{31}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $3^{\underline{03}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)
*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{35}}$, **8^{25}**, 8^{32}, 1^{26}†), **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{40}*), 5^{50}, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$
*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 6^{08}, 10^{40}, **2^{00}**, **2^{45}**§), 2^{55}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{15}}$
†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{45}}$**, 6^{10}, **9^{10}**, 10^{03}, **2^{30}**, 3^{12}*), $5^{\underline{52}}$†), $7^{\underline{50}}$††), $11^{\underline{00}}$
*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 7^{25}, 10^{02}§), 1^{50}, $6^{\underline{50}}$, $8^{\underline{15}}$, $11^{\underline{25}}$
§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{52}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{50}, 2^{35}, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, $6^{\underline{31}}$

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}

Do Stojanowa: 8^{05}, $6^{\underline{00}}$

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{23}, 11^{00}, **2^{14}**, **2^{58}***), 3^{12}†), $9^{\underline{02}}$, $11^{\underline{33}}$
†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{34}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)
*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Do Stojanowa: 8^{22}, $6^{\underline{17}}$.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{53}*), 5^{36}, $7^{\underline{45}}$*), $10^{\underline{59}}$§)
*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}
codziennie: od 1 maja do 30 września $7^{\underline{26}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{37}, 11^{00}, 3^{41}, 5^{15}, $9^{\underline{30}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 3^{41}, $9^{\underline{30}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $1^{\underline{54}}$

Z Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września $9^{\underline{11}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{25}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia $10^{\underline{10}}$.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{00}
codziennie: od 1 maja do 30 września 4^{21}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{24}, 10^{05}, 2^{25}, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 2^{25}, $8^{\underline{35}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{47}

Do Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września 3^{03}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{15}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września 1^{11}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $2^{\underline{25}}$

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

OGŁOSZENIE.

Z powodu zniżki stopy procentowej uchwalonej przez Bank Austro-węgierski zawiadamia podpisana Filia c. k. Austryackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie, że począwszy od 26 marca 1914 wydawać będzie w swych kasach jedynie

3¼% asygnaty kasowe z 8-dn. wypowiedzeniem

3½% „ „ 14-dn. „

3¾% „ „ 30-dn. „

W obiegu się znajdujące

4½% asygnaty kasowe z 8-dn. wypowiedzeniem

oprocentowane będą począwszy od 2 kwietnia 1914 po 4% aż do odwołania.

Równocześnie zawiadamia się, że oprocentowanie wydanych po dziś dzień 4½% książeczek wkładkowych zostanie zniżone w myśl zastrzeżeń uwidocznionych na książeczkach wkładkowych z dniem 26 kwietnia 1914 na 4%, oraz, że nowe książeczki począwszy od dnia 26 marca 1914 również będą oprocentowane po 4%.

We Lwowie, dnia 26 marca 1914.

Nr. 7596/V. (4752 1—2)

Lieferungsausschreibung.

Vom k. u. k. Seearsenalskommando in Pola wird zur Sicherstellung des Bedarfes für das II. Halbjahr 1914 und das I. Halbjahr 1915 die Lieferung der in nachfolgende Lose eingeteilten Materialien im Wege einer allgemeinen Ausschreibung vergeben, u. zw.:

Los II. Farben und Lackfarben,
„ IV. Lederwaren,
„ VII. Soda:
„ VIII. Waschseife, Kaliseife, Stearin- und Wirtschaftskerzen,
„ IX. Besen,
„ X. Pinsel und Bürsten,
„ XI. Holzkohle,
„ XII. Teer, Pech und Harz,
„ XIII. Barren, Draht, Bleche und Nägel aus Kupfer,
„ XIV. a) Kupferrohre,
„ XIV. b) Messingrohre.
„ XV. Barren, Bleche und Nägel aus Muntzmetall,
„ XVII. Messing in Barren, Stangen und Bleche, Messingdraht,
„ XIX. Leinwandlappen,
„ XXIV. Stahldrahttau,
„ XXVII. Rohhanfschläuche, Hanfschläuche für Kühlwasserleitungen, Feuerlöscheimer,
„ XXIX. Terpentinöl,
„ XXX. Schmirgelware,
„ XXXI. Metallschläuche,
„ XXXII. Petroleum, Benzin, Benzol,
„ XXXIII. Backgefässe, Lampen, Blechgefässe, Sacknummern.

Für die einzelnen zur Vergebung gelangenden Artikel, die benötigten Mengen, Qualität, Liefertermine etc. gelten die Angaben des Offertformulars und des Bedingnisheftes.

Die Offerte müssen längstens bis zu nachbezeichneten Terminen beim k. u. k. Seearsenalkommando in Pola einlangen, und zwar für die Lose:

II., IV., IX., X., XI. und XII. . . . . bis 11 Mai 1914
VIII., XIII., XIV. a) und XIV. b) . . . . . . „ 13 „ 1914
XXIV., XV. und XVII. . . . . „ 15 „ 1914
XXVII., XXX., XXXI. und XXXII. . . . . . . „ 18 „ 1914
VII., XIX., XXIX. und XXXIII. . . . . . . „ 20 „ 1914

Die Eröffnung der Offerte findet am Tage nach Ablauf des Offerteinreichungstermines statt.

Die zur Offertstellung erforderlichen Behelfe sind bei der Kanzleidirektion des k. u k. Kriegsministeriums, Marinesektion in Wien, beim Seearsenalskommando in Pola, beim Seebezirkskommando in Triest und beim Marinedetachementkommando in Budapest, dann bei allen Handels- und Gewerbekammern Österreich-Ungarns, erhältlich und liegen auch beim k. k. Handelsministerium in Wien und dem königl. ungarischen Handelsministerium in Budapest zur Einsicht auf,

Soferne laut der besonderen Lieferbedingungen die Einsendung von Mustern ausdrücklich verlangt wird, so müssen selbe unbedingt innerhalb der zur Einsendung vorgeschriebenen Frist fracht- und spesenfrei dem Seearsenalskommando zur Untersuchung, bezw. Begutachtung vorgelegt worden sein, widrigenfalls das Offert nicht berücksichtigt werden könnte. Falls Muster abgesendet wurden, ist dies im Offerte ausdrücklich anzugeben.

Konkurrenten, welche im laufenden oder vorangegangenen Jahre die offerierten Artikel bereits anstandslos geliefert haben, sind von der Bemusterung ihres diesfälligen Offertes befreit, wenn in den Lieferbedingungen keine Aenderung eingetreten ist.

Nicht verlangte, aber dennoch vorgelegte Muster werden nicht untersucht.

Von der Berücksichtigung bei der Zuschlagserteilung sind die Anbote solcher Bewerber ausgeschlossen, die innerhalb der letzten drei Jahre bei staatlichen Lieferungen oder Arbeiten. trotz vorangegangener gesetzlicher oder Konventionalstrafen, wiederholt die gesetzlichen oder vertragsmässigen Bestimmungen zum Schutze der Arbeiter in gröblicher Weise verletzt haben.

Pola, im März 1914.

Vom k. u. k. Seearsenalskommndo zu Pola.

Zamknięcie rachunków

Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu

w Tarnowie

za rok 1913.

Bilans z dnia 31 grudnia 1913.

Stan czynny.		Stan bierny.	
Gotówka . . . . K	30.326·50	Fundusze rezerwowe i pensyjny . . . . K	72·520·—
Pretensye do członków Towarzystwa . . . . „	1,260.583·76	Udziały członków . . . . . „	128·300·—
Realność Towarzystwa . . . „	105.776·82	Wkładki oszczędności . . . . „	1,012.468·39
Reszta pozycyi . . . . „	1.440·63	Reeskont weksli . . . . . . „	135.297·22
		Reszta pozycyi . . . . „	16.450·21
		Zysk . . . . „	33.091·89
	K 1,398.127·71		K 1,398 127·71

Rachunek zysków i strat z dnia 31 grudnia 1913.

Przychód.		Rozchód.	
Z przeniesienia z roku 1912 . K	24·67	Koszta administracyjne . . . K	18.412 64
Saldo odsetek od weksli i skryptów . . . . . . „	98·204·81	Odsetki od wkładek oszczędności . . . . „	51.105·11
Czysty dochód z realności Towarzystwa . . . . . . „	3.985·88	Odpisanie strat . . . . . „	152·75
Odzyskanie z odpisanej pretensyi . . . . „	2.012·68	Podatki i należytości . . . . „	1.564·21
Koszta sądowe . . . . „	98·56	Zysk . . . . „	33.091·89
	K 104.326·60		K 104 326·60

I. Stan członków 31 grudnia 1912 r. 234. W roku 1913 przystąpiło 27, a wystąpiło 17, zatem stan członków z dniem 31 grudnia 1913 r. — 244.

II. Stan udziałów 31 grudnia 1912 roku — sztuk 1245 po kor. 100·—, wynoszące kor. 124.500·—. W roku 1913 wpłacono 62 po kor. 100·—, a wypłacono 24 sztuk po kor. 100·—, zatem stan udziałów 31 grudnia 1913 roku — kor. 128.300 — (sztuk 1283).

III. Wypowiedziane w roku 1913 — sztuk 28 po kor. 100·—, płatne będą w 1915 roku.

Zarząd:

Dr. Febus Salomon w. r. **M. D. Brandstätter** w. r.
Berisch Maschler w. r. **Emil Broch** w. r.
H. Wittmayer w. r.

Galicyjskie Akcyjne Zakłady Górnicze w Sierszy.

OGŁOSZENIE.

VII.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów naszego Towarzystwa

odbędzie się

we wtorek, dnia 21 kwietnia 1914

o godzinie 11 przed południem

w sali posiedzeń Dolno-austryackiego Towarzystwa eskontowego w Wiedniu I. Freiung l. 8.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej i przedłożenie bilansu za rok 1913.
2. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej.
3. Powzięcie uchwał co do przeznaczenia czystego zysku.
4. Wybór członków Rady zawiadowczej.
5. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1914.
6. Ustanowienie honoraryum dla członków komisyi rewizyjnej.

P. T. Akcyonaryuszów, którzy chcą wykonać prawo głosu na Walnem Zgromadzeniu zaprasza się, aby akcye, do których nie potrzebują dołączać arkuszy kuponowych, złożyli najpóźniej do dnia 9 kwietnia b. r. godzina 12 w południe w likwidaturze Dolno-austryackiego Towarzystwa eskontowego w Wiedniu I. Freiung 8 w zamian za co wydane im będą dotyczące karty legitymacyjne, opiewające na ich nazwisko z podaniem ilości złożonych akcyj i przypadających na nie głosów.

Każde 25 sztuk akcyj nadają prawo do jednego głosu.

Prawo głosowania wykonane być może bądź to osobiście przez akcyonaryusza, bądź to przez pełnomocnika, który może być akcyonaryuszem lub nie.

Upełnomocnienie nastąpić może przez zwykłe podpisanie karty legitymacyjnej.

Kobiety, małoletni, osoby pozostające pod kuratelą, firmy, Towarzystwa, korporacye, instytucye i t. p. wykonują prawo głosowania przez swych ustawowych lub statutowych zastępców, bądź też przez innych pełnomocników. Zastępcy ci nie potrzebują być akcyonaryuszami.

Siersza, dnia 27 marca 1914.

Rada Zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie płacony).

L. 476 F. (5067)

OBWIESZCZENIE.

W poniedziałek, dnia 6 kwietnia 1914, o godzinie 8 przed południem odbędzie się w lokalu tutejszego biura znalezionych przedmiotów (dworzec osobowy) publiczna licytacya znalezionych a dotąd przez strony nieodebranych przedmiotów (Fundgegenstände) za III. kwartał 1913.

Lwów, dnia 23 marca 1914.

C. k. kolejowy urząd ruchu we Lwowie.

Podróże morskie

dla wypoczynku i rozrywki

parowcem austryackiego **Lloydu** **„THALIA“**

V. Podróż do Marokko, na wyspy Kanaryjskie i do Hiszpanii od 21 kwietnia do 21 maja: Tryest, Korfu, Palermo, Algier, Gibraltar, Tanger, St. Cruz (Port Orotava), Madaira, Cadyx (Sevilla), Malaga (Granada), Palma de Malona, Barcelona, Monte Carlo, Genua.
Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 700·—.

VI. Do Hiszpanii, Portugalii i na północ od 24 maja do 15 czerwca: Genua, Monte Carlo, Barcelona, Valencia, Malaga (Granada), Gibraltar, Tanger, Cadyx (Sevilla), Lizbona, Arosa Bay (Sant Iago), Cowes (wyspa Wight), Amsterdam.
Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 450 —.

W lecie odbędą się trzy podróże na północ.

Zamówienia przyjmuje **Agencya Austr. Lloydu dla Galicyi. Biuro miastowe c. k. kolei państwowych we Lwowie, ul. Jagiellońska l. 3.**

Adres telegr. „Stadtbureau“. **Telefon Nr. 234.**

Fabryka i skład kapeluszy

pod firmą

ANTONI KAFKA

Lwów, ul. Halicka 4

(obok Katedry). Poleca na sezon wiosenny i letni **kapelusze i cylindry** najmodniejsze **własnego wyrobu** jakoteż kapelusze i cylindry wyrobu słynnej fabryki P. C. Habiga c. k. nadwornych dostawców w Wiedniu; oraz innych fabryk w najnowszych kolorach i fasonach po najtańszych cenach. Wielki wybór **kapeluszy dla dzieci**, oraz czapek **sportowych dla pań i panów.**

Cenniki na żądanie gratis i franco.

Zmiana lokalu!

KOPERNICKI i Syn

optycy i mechanicy

przenieśli dnia 1 lutego 1913 swoją **pracownię skład towarów optycznych i mechanicznych** do nowego sklepu przy ulicy

Hetmańskiej l. 10.

(Obok Kawiarni Wiedeńskiej).

Ogłoszenie.

Ogłasza się niniejszem, że Towarzystwo kasynowe w Żydaczowie dnia 21 listopada 1913 r. zostało rozwiązane i z dniem tym przestało istnieć.

Żydaczów, d. 28 lutego 1914

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie. Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

OGŁOSZENIE.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Członków

Towarzystwa oszczędności i kredytu w Radziechowie

stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką,

odbędzie się we czwartek, dnia 2 kwietnia 1914, o godzinie 5-tej po południu, w biurze Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia
2. Odczytanie sprawozdania rewizora z odbytej dnia 13 listopada 1913 rewizyi, przepisanej ustawą z dnia 10 czerwca 1903 Dz. u. p. Nr. 133, wraz z uwagami Wydziału Powszechnego Związku we Lwowie.
3. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1913.
4. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za r. 1913.
5. Rozdział zysku.
6. Wnioski członków.

Zamknięcie rachunków i bilans wyłożone są w biurze Towarzystwa do przejrzenia dla członków.

Radziechów, dnia 24 marca 1914.

Towarzystwo oszczędności i kredytu w Radziechowie

stow. zar. z ogr. poręką.

P. Feiler w. r. **H. Gelber** w. r.

WINA

naturalne czyste niezaprawiane alkoholami, węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, hiszpańskie w najlepszej jakości po cenach najtańszych poleca
handel herbaty, kawy i wina
EDMUNDA RIEDLA, LWÓW.

Anielę Mikosz

b. akwizytorkę, wzywa się do bezzwłocznego zwrotu pełnomocnictwa akwizytorskiego, którego nadużycie będzie sądownie ścigane.

Tow. Wzaj. Ubezp. w Krakowie.

OGŁOSZENIE.

Wiedeński Bank Związkowy Filia we Lwowie

ogłasza, że z dniem 26 marca 1914 oprocentowuje nowe wkładki oraz wkładki dodatkowe na książeczki wkładkowe bez względu na ich wysokość po

4 od sta.

Stopa procentowa od dotychczasowych wkładek 4½% ograniczoną zostanie w myśl paragrafu ogólnego regulaminu dla wkładek na książeczki wkładkowe na 4% z dniem 26 kwietnia 1914.

Lwów, dnia 24 kwietnia 1914.

Wiedeński Bank Związkowy Filia we Lwowie.

Okazya! **Za półdarmo!** **Okazya!**

Dopóki zapas starczy!

Pojedyncze zeszyty ilustrowanych pism z lat: 1911, 1912, 1913 **„Sport im Bild“, „Die Woche“, „Meggendorfer Blätter“, „Die Muskette“, „Simplicissimus“,** komplety **„WĘDROWCA“** **za połowę ceny do nabycia**

w Biurze dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, ul. Jagiellońska 3.

Na prowincyę wysyłka za zaliczką lub za poprzedniem nadesłaniem należytości.

Okazya! **Za półdarmo!** **Okazya!**

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepiękne południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szpilkowym, drzewami orzechowemi, figowemi migdałowemi etc., bardzo nadająca się na sanatoryum — do sprzedania.
Bliższa wiadomość: **Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska l. 3. Lwów.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem Jana Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.